

naša luč

1995
september
7

iz korenin rastemo

piše L. B.

veliki šmaren

Praznik Marijinega vnebovzetja, na vzhodu ga imenujejo tudi **Marijino zaspanje**, praznujemo 15. avgusta, na obletnico posvetitve Marijine cerkve v Jeruzalemu. Marijino telesno vnebovzetje je le **del skrivnosti**, ki se je spominjamo na ta praznik. Izmed mnogih je bila izbrana za Božjo mater; ker je to ponižno sprejela, je bila deležna posebne milosti - po odrešenjskem načrtu se je njeni poveličani duši **pridružilo tudi njeno telo**. Doživela je to, kar bodo zveličani doživeli šele ob koncu sveta.

Leta 1950 je papež razglasil **versko resnico** (dogmo), da je bila Marija vzeta v nebo z dušo in telesom. Razglasitev omenjene resnice ni v krščanski svet prinesla nobene novosti. Že prej so verniki po vsem svetu verovali, da je bila Marija **deležna posebne milosti**, saj je bila rojena brez izvirnega greha in bila Mati za vse človeštvo.

Menih Peter Damiani je že leta 1072 pripisoval Marijinemu prazniku **večjo veljavo** kot prazniku Gospodovega vnebohoda; Marijo je ob njenem prihodu v večnost pričakal Bog z vso nebeško družino.

Danes ne moremo z gotovostjo zatrditi, kdaj so verniki po vsem svetu začeli prazno-

vati Marijino vnebovzetje 15. avgusta. Znano je, da je bil na vzhodu že v 6. stoletju splošno sprejet 15. avgust kot dan obhajanja **"Marijinega zaspanja v Gospodu"** (*dormitio*). V Rimu pa so leta 650 začeli 15. avgust častiti kot rojstni dan svete Marije. Kasneje je postal največji Marijin praznik, ki so ga praznovali z množičnimi procesijami, slovesnimi vigilijami pred in po prazniku idr.

Kljub vsemu pa ostajata zapisana večnosti tako čas kot kraj Marijine smrti:

- nekateri trdijo, da je umrla v Jeruzalemu, drugi v Efezu.

- v času od Kristusovega vnebohoda do svojega vnebovzetja je Marija mladi Cerкви vlivala novo upanje in jo v trenutkih preganjanja in stisk opogumljala.

marija in slovinci

Slovinci smo se z Marijo srečali že na začetku pokristjanjevanja. Že v 4. stoletju so v **Ogleju** (od koder je med nas prišla prva beseda o blagovesti) posvetili baziliko skrivnosti Marijinega vnebovzetja. Tudi cerkev na Koroškem, na **Gospovetskem polju**, je bila posvečena Marijinemu vnebovzetju. Tej skrivnosti so posvetili številne cerkve: v Kopru (stolnica), Kobaridu, Kanalu, Tolminu; V ljubljanski nadškofiji je omenjenemu prazniku posvečenih **25** župnijskih in **22** podružničnih cerkva.

NASLOVNA FOTOGRAFIJA:
Slomškov spomenik v Mariboru
(foto: Mirko Kambič)

šege in navade

Nekoč so rekli, da mora na praznik Marijinega vnebovzetja vsaka krščena duša iti v cerkev najmanj dvakrat.

V Brdih omenjeni praznik imenujejo **"rožinca"**. Ljudje so za ta dan pospravili tako v hiši kot tudi pred njo. Na praznik pa so se pogostili z domačimi dobrotami.

Na Dolenjskem na ta dan nisi smel **rezati lesa** z nožem, obirati sadja - na sodni dan bi ti ves tedaj narezani les zgorel v rokah, pri obiranju sadja pa je obstajala velika verjetnost, da padeš na tla in te piči kača.

Na veliki šmaren so ljudje k blagoslovu prinesli **šopke raznih rož in zelišč**. Potem ko jih je duhovnik blagoslovil, so jih postavili doma v razne hišne kote (zoper ogenj in strelo), jih položili na polja (blagoslovljena letina), dajali so jih celo zakoncem in otrokom v posteljo. Vse to izvira iz legende, da so apostoli, potem ko so odprli Marijin grob, v njem našli same **rože**.

oče, potrdi nas v veri

436676

Po končanih počitnicah ste zopet vsi, vsak na svojem delovnem mestu, v tovarnah in uradih, otroci v šolah, na univerzah. Počasi vstopate v svoje staro življenje, na že ničkolikokrat prehojene poti, ki so vam že tako poznane, da niti ne veste, ali vas razveseljujejo ali žalostijo.

Spomin bo večkrat segel za kak mesec nazaj, ki ste ga skupaj s svojimi preživeli na morju, v hribih ali pa v svoji domovini, ki vam je v pokušino zopet ponudila nekaj svojih lepot, nove izkušnje in spoznanja. Doma se je marsikaj spremenilo in morda ni več tako, kot ste si to predstavljali ali pa ste hoteli da bi bilo. Na žalost se stvari spreminjajo in mi z njimi. Morda pa je prav, da je tako. Ostane nam samo eno, da sprejmemo naše življenje tako kot je, v zdomstvu in domovini.

Če pustimo ob strani vse politične dogodke v domovini, ki pa letos poleti niso kaj dosti vznemirjali za politiko "že mlačne" Slovence, potem bi vam rad spregovoril o dveh velikih dogodkih, ki bosta vsak po svoje zaznamovala, prvi vas zdomce, drugi pa širšo slovensko javnost:

- mednarodna konferenca o skrbi za ljudi v zdomstvu, ki bo potekala od 18. do 19. septembra v Stični
- obisk papeža Janeza Pavla II. v Sloveniji

V Stični bodo udeleženci spregovorili o vsej problematiki izseljenstva v svetu s poudarkom na značilnostih slovenskega zdomstva in njegovih temeljnih krščanskih vrednotah. Srečanje naj bi pokazalo na nujnost vnovične oživitve delovanja Rafaelove družbe na Slovenskem. Ta naj bi skrbela zlasti za "ljudi na poti" in se tako povezovala tudi v širši evropski prostor.

Papežev obisk prihodnje leto je predramil veliko večino slovenskih katoličanov. V zraku je čutiti neko napetost in obenem veliko pričakovanje. Obiskal nas bo sveti oče, ki nas bo dejansko potrdil v naši veri. To niso prazne besede. To je dediščina, za katero moramo skrbeti in nanjo biti ponosni. Pridružite se nam, molimo skupaj, da bo milost božja zares padla na plodna tla.

Oče, potrdi nas v veri !

Ljubo Bekš

Glasilo Zveze slovenskih izseljenških duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi. Izdajatelj in založnik: DRUŽINA, SLO-61000 Ljubljana, p. p. 95. Glavni urednik: Janez Pucelj, Oberhausen, Nemčija; odgovorni urednik: Ljubo Bekš, 61000 Ljubljana.
Uprava: Cankarjevo nabrežje 3/I, 61000 Ljubljana, tel. 061/221-371; 12-56-441

UREDNIŠTVO:
Poljanska c. 2
61000 Ljubljana
tel.: 061/133-20-75
faks: 061/126-23-02

NAROČNINA
(v valuti zadevne dežele):
Slovenija ..... 1500 SIT
Avstrija ..... 200 ATS

Anglija ..... 11 GBP
Belgija ..... 690 BEC
Francija ..... 106 FRF
Italija ..... 24.000 ITL
Nizozemska .... 35 NLG
Nemčija ..... 30 DEM
Švica ..... 27 CHF
Svedska ..... 130 SEK
Avstralija ..... 26 AUD
Kanada ..... 23 CAD
ZDA ..... 20 USD

Naročnino lahko plačate pri poverjenikih ali pa direktno na upravo. Tolarski žiro račun: 50100-620-13305 1010115-735329, DRUŽINA, s pripisom za Našo luč, devizni račun: Nova Ljubljanska banka d. d.: 50100-620-133 7383-99818/4. Nove naročnike sprejemajo poverjeniki in uprava. Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-147/94 z dne 23.2.1994 šteje Naša luč med proizvode, za katere se plačuje 5% prometni davek.
PRINTED IN SLOVENIA
Tisk: Tiskarna Ljudske pravice, Ljubljana.

trabadur naše ljube Gospe sedlske

Ta trabadur je - reci in piši - 44-letni koroški ljudski skladatelj **Hanži Artač** iz Hribernikove kajže na Obirskem. Veselimo se njegove četrte zbirke verskih Marijinih pesmi "Sedlski zvonovi", ki jih za tisk pripravlja naša "Naša luč". Zares je vreden Vaše pozornosti in mojega navdušenja, ker...

V času, ko se po modi časa krojeni naduti človek obreguje ob že stoletja priznane resnice o intimnem življenju Jožefa in Marije Davidove iz Nazareta (ta ubožček je znani duhovnik in psihoterapevt iz Vestfalije)... In v tem obupno čudnem času celo slovenskemu katoliškemu tisku

na Koroškem zmanjkuje poguma, da bi plaval proti toku in se trudi ugajati bolj ljudem kakor ljubemu Bogu in Mariji (glej v celovski Nedelji 29. 5. 1994 Protestno pismo iz Tokia: "*Sem bral, da teolog dr. Biser v Tinjah skuša braniti Drewermanna, ki da ne veruje, da je bil Jezus rojen iz device... Dovolite mi, da se njegovi dvoumni razlagi Marijinega devišstva javno uprem... Spomnite se nešteto katoliških izjav o temu vprašanju... Naša vera sloni na dobrohotnem Božjem razodetju. S spoštovanjem vdani daljnovzhodni bralec Vladimir Kos, DJ*"). Se pravi, v času, ko je toliko verskih vrednot "ponižanih in razžaljenih", se

najde pogumen človek "iz baze", iz ljudstva, ki si upa javno počastiti odlike svoje nebeške Gospe ter ji pokloni izbran šopek v besedi, melodiji in podobi. Po naključju sem se srečal z njim (Ne, naključja ni, najini življenjski poti je prekrizala sedlska Marija.) In kakor se spodobi za slavnega don Kamila, dopisnika mednarodne revije "Naša luč", sem ga "nabodel" na nekatera bistroumna vprašanja: "Gospod skladatelj, katere gore list ste, od kod ste se vzeli, kam se umetniško podajate?"

"Zibelka mi je tekla na Obirskem pri Železni Kaplji. Prve požirke šolske modrosti sem prejemal, prve korake po svetu melodije poskušal prav tam. Po osnovni šoli sem vrsto let opravljal težaško delo na cesti, potem kot gozdni delavec, vmes in potem tudi nekatere lažje posle kot ročni delavec oziroma uslužbenec. Zadnja leta sem si postavil domek v Galiciji in se poročil s slovensko učiteljico. Odslej ustvarjam kot svobodni umetnik in nadaljujem svoj križev pot ljudskega skladatelja in koroškega Slovenca.

Že v otroštvu me je glasba silno privlačevala. V srcu so se mi oglašale melodije in me čustveno do kraja zasvojile. Drugi svet sem izklopil iz zavesti ter ostajal v svojem začaranem svetu glasbe. Pri sovrstnikih sem od nekdaj veljal za posebnega, kar se me drži vse življenje.

Zbrani na 7. višarskem srečanju, ki ga je organiziral Svet slovenskih krščanskih izseljencev v Evropi

Posebej usodno me je zaznamovalo srečanje z našo koroško božjo potjo Marije na Sedlcah. Že kot gozdni delavec pri kapeljskem grofu Thurn-Valsassinu sem tam okrog posajal smrekove mladike in se v opoldanskem odmoru rad odpočil ob Njenem ljubkem gozdnem svetišču. Ko sem pozneje doživljal razna razočaranja v ljubezni, na delovnem mestu, še posebno huda kot koroški Slovenec, sem začel redno zahajati k Njej. Včasih sem bil tako obupan nad svojim življenjem, da sem se v cerkvi na ves glas razjokal. Začel sem spoznavati čudežno moč molitve. V Njeni bližini sem se počutil varnega in potolaženega ter odhajal poln življenjskega optimizma. Ko sem prihajal, sem najprej zmolil rožni venec. Zastrmel sem se v kip Fatimske Marije in v sebi doživljal, kakor da se Marija pogovarja z menoj, me tolaži, spodbuja k delu. Potem sem odšel na kor in ob harmoniju začel zapisovati melodijo, zraven pa že kar besede. Pozneje mi jih je pesnica Milka Hartman popravila in polepšala. Ko sem tako najprej sam pri sebi prepel nastajajočo melodijo, se mi je zdelo, kakor da z menoj peva Marija z oltarja. To so bile, brez dvoma, najsrečnejše ure mojega življenja. Zato doživljam veliko življenjsko zadoščenje, da smem svojo četrto glasbeno zbirko posvetiti prav Njej."

Dragocenost tega iskrenega in pristnega pričevanja naj poudarim z besedami sv. očeta Janeza Pavla II. S podobno duhovno občutljivostjo se je zamaknil ob Mariji in jo v svojem pismu družinam 1994 imenoval "Mati lepe ljubezni". V 20. odstavku je zapisal:

Preživeli domobranci z vsega sveta smo se letos srečali na Brezjah.

"Marija je v človeški zgodovini postala vir nove lepote in navdihnila nešteta umetniška dela. V kritičnem razmišljanju bi se morala naša omika zavedati, da je v marsičem bolna, ker rojeva globoko popačenje v človeku. Človek je velik predvsem po svoji poklicanosti k ljubezni. Marija je prva vstopila v to razsežnost in je vanjo vpeljala tudi svojega moža Jožefa. Postala sta vzora tiste lepe ljubezni, ki je Cerkev ne neha prositi za mladino, za zakonce in za družino. In koliko od njih se vneta združuje v tej molitvi! Mnogi romarjev, starejših in mlajših, ki hitijo v Marijina svetišča in upirajo svoj pogled v obraz Matere božje, na kateri seva vsa lepota ljubezni."

V koncilskem dokumentu Luč narodov cerkveni očetje ugotavljajo: "Isti Sveti Duh razdeljuje med vernike vsakega stanu tudi posebne milosti, koristne za prenovitev Cerkve." Zato Ti kliče don Kamilo: "O, ti naš dragi skladatelj

Hanzi, VEŠ, POET, SVOJ DOLG - do vere in do slovenstva na našem predragem Koroškem?!"

Vas pozdravlja

Vaš don Kamilo

Artačeve zbirke zborovskih pesmi:

- Ob reki Dravci, Drava, Celovec 1985

- Pevec izpod Obirja, Dela vska enotnost, Ljubljana 1988

- Sanjal o tebi sem, Slovenska prosvetna zveza, Celovec 1994

- Sedlski zvonovi, Naša luč, Ljubljana 1995 (v pripravi)

Člani društva ZEDINJENA SLOVENIJA pošiljamo s svojega 48. letnega rednega občnega zbora vam in vsem vašim bralcem iskrene pozdrave. Želimo vam veliko uspehov in božjega blagoslova pri vašem delu. Prav lepo pozdravljamo.

Emil Cof Prof. tajnik

Tine Vivod predsednik

sveto pismo

bog vstopi v zgodovino človeka

Gotovo ste se že kdaj zatopili v premišljevanje o tem, kako se nekatere oblike medčloveških odnosov skoraj nespremenjene ponavljajo iz generacije v generacijo. Opazujete, kako so vam otroci v marsičem, naj vam je všeč ali ne, podobni. Po drugi strani pa v njih vidite svojo mladost z vsemi potmi in stranpotmi, pred katerimi jih svarite, a nič ne zaleže. Vidite, da vsa mlada generacija išče stvari, ki ste jih sami že odkrili, pa jim vaša pomoč kaj malo koristi; sebe in vrednost svojih sanj morajo, kot ste jih morali tudi vi, odkriti sami. Tako je, odkar pomni človeški rod.

O vzrokih za to neprestano ponavljanje, nekakšno kroženje, pa ne le v okviru človeškega življenja, ampak še bolj v očitnem kolobarjenju narave, so se ljudje vedno spraševali. Ob tem spraševanju in odgovorih, do katerih so se ljudje dokopali, so se oblikovale mnoge civilizacije; nekatere med njimi so zaznamovale tudi naš čas. Za današnjo podobo Evrope moramo iskati temelje predvsem v kulturah Bližnjega in Srednjega Vzhoda, Egipta in Grčije, od apostolske dobe naprej pa zlasti v izročilu Judov in kristjanov - v Bibliji.

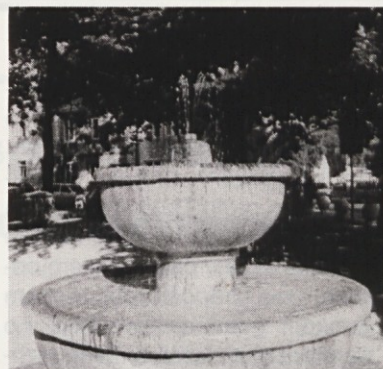
tiranija kozmosa

Vsa izročila Bližnjega in Srednjega Vzhoda so si zelo blizu

predvsem v utemeljevanju medčloveških odnosov in odnosa med človekom in stvarstvom - **v etiki**. *Izhodišče njihovih razmišljanj je v tem, da razumejo kozmos kot zaključeno celoto, znotraj katere je zajeta vsa stvarnost z bogovi vred. Ta način, kjer etika temelji na kozmičnem izhodišču, je bil še posebej značilen za grško mitologijo, ki jo verjetno najbolje poznamo. Takšno umevanje stvarstva ima daljnosežne posledice pri razumevanju človeka in njegovih odnosov, saj mora v tej zaključeni enoti vse potekati po redu, ki je za celoto vnaprej določen. V kozmičnem redu ni svobode niti odpuščanja, temveč nenehen boj nasprotij, ki nastanejo, ko se nekdo ne podredi ustaljenemu redu ter povzroči kaos - nered. Soočimo se z bojem med redom in neredom.*

Ker pa vemo, kakšni smo ljudje, kako smo prepričani v svoj prav in kako težko dopustimo radikalno drugačno stališče od svojega, si lahko predstavljamo, kakšno nevzdržno stanje nastane v

Sveto Pismo je sestavljeno iz dveh delov - Stare in Nove zaveze. Katoliške izdaje vsebujejo 46 knjig Stare zaveze in 27 knjig Nove zaveze. Nekateri starozavezni teksti so tako stari, da o njihovem nastanku vemo bore malo. V starodavnosti so se ohranjali kot ustno izročilo, prvi zapisi pa so bili napi-

medčloveških odnosih, če ni središčne točke, ki je očitno dobra in po kateri se lahko vsi zgledujejo. Še nevzdržnejša je končna ugotovitev, ki sledi iz takšnega kozmičnega reda, da vse skupaj nima pravega smisla - **smiselnost** našega dela pa je pogoj za to, da **smo srečni**. In kaj vsi skupaj pravzaprav iščemo, če ne ravno sreče?

a vendar slutimo

Takšno kozmično umevanje stvarnosti je marsikje prisotno še danes. Verjetno zato, ker nas vsakdanost veže predvsem na zunanje dogodke, na družbo. Zunanje se v običajnih okoliščinah kar zadovoljimo s takim povprečnim odnosom do kozmosa, družbe, drugih in tudi družbene ureditve, torej do vsega, kar je zuna-

sani v hebrejščini in aramejščini. Po odkritju mrtvomorskih rokopisov leta 1947, zdaj najstarejši znani rokopisi Stare zaveze segajo v 2. in 1. st. pr. Kr. Novozavezni spisi pa so nastali v 1. st. po Kr., se pravi v apostolski dobi. To pomeni, da je bilo obdobje ustnega izročila zelo kratko in so bili dogodki,

na katere se zapisi nanašajo, v spominu ljudi še sveži.

Zbirko staroveznih in novozaveznih knjig imenujemo starozavezni in novozavezni kanon. Beseda kanon pomeni merilo, normo. Ker so spisi Svetega pisma za Cerkev norma njenega verovanja, se od 4. st. dalje za označevanje svetopisemskih knjig uporablja beseda kanon. Vera, da je Sveto pismo navdihnjena

nje. Šele ko doživimo krizo osebnih odnosov, ko gre za življenje in smrt, se zavemo, da nismo zgolj del kozmosa, ampak da je bistvo našega bitja nekaj drugega - naša duša. Ko gre za pravo krizo, vprašanje življenja in smrti, šele takrat se to vprašanje postavi v vsej svoji radikalnosti - čemu?

Zdomec Pepi (Gombačev) je v Javorjah na Krasu sezidal lepo kapelico Lurške Marije - domačini ji pravijo "Javorska Marija na Ravnah".

razodetje

Tu pa naletimo na Jude. Živeli so v deželi, ki je bila vedno pod vplivom dveh velikih kultur, Egipta in Mezopotamije. To sta bili kulturi, katerih etika je temeljila na takšnem kozmičnem pojmovanju stvarnosti. Čeprav je bil vpliv teh resnično visokih kultur izredno močan, so Judje doživeli bistven premik iz kozmičnega izhodišča etike in so težišče postavili na osebnostno raven. To je spremenilo celotno razmerje do sveta, do družbe, do človeka kot posameznika in seveda do božanstva. Od tega preskoka, ki ga ni še nikomur uspelo razložiti drugače kot zunanji poseg božanstva v zgodovino človeka, je pojmovanje človeka in kozmosa steklo po novih tirih. S sporočilom Biblije se je začarani krog kozmične zgodovine razvil v premico zgodovine odrešenja, v kateri usode ni več. Človek je ustvarjen kot svoboden, soodgovoren del stvarstva, ki z zvestobo svojemu stvarniku soustvarja kozmično zgodovino.

Čeprav si ne znamo razložiti, kako je prišlo do tega edinstvenega preskoka v razumevanju človeka, stvarstva in Boga, pa lahko že na primeru naše ljudske modrosti vidimo, kako je človek sposoben odkrivati lastne globine. Ko generacije iz roda v rod opazujejo naravo in lastno življenje, odkrivajo značilnosti in nprav enega in drugega. Ugotovitve strnejo v pregovore in reke, ki jih kot resnice posredujejo iz roda v rod. To je značilno za vse kulture, a le Izraelcem je bilo dano spoznanje Boga kot osebe. Biblija je zapis Izraelovega izročila, njegove zgodovine, modrosti in vere, predvsem pa razodetja Boga, v katerem to izročilo zasije v popolnoma drugačni luči kot druga ljudska izročila.

pripravil B. Makovec

knjig, je prisotna že od nekdaj. Prav zaradi vere v božje avtorstvo svetopisemskih tekstov to knjigo izločijo iz zbirke svetovne literarure in jo imenujejo knjiga knjig.

Slovenci smo dobili prvi prevod Svetega pisma v 16. stoletju. Primož Trubar je do leta 1582 prevedel vso Novo zavezo in Psalme. Njegovo delo je nadaljeval Jurij Dalmatin, ki je leta 1584 izdal prevod celotnega Svetega pisma. S tem prevodom slovenskih protestantov je bil postavljen temelj slovenski književnosti in jezikoslovju.

Neke vrste prvi prevod Svetega pisma je tako imenovana Septuaginta. Za časa kralja Ptolomaja drugega se je po legendi skupina 70 judovskih rabinov zaprla, danes bi rekli v nekakšno klavzuro, na otoku pred Aleksandrijo in v 72 dneh prevedla svete knjige iz hebrejščine v grščino. In ker se sedemdeset v latinščini imenuje septuaginta, se ta prevod po sedemdeseterici učenjakov označuje v tradiciji kot Septuaginta. Kot največji prevajalec Svetega pisma pa slovi sv. Hieronim, ki je celotno Sveto pismo prevedel iz izvirnika v latinščino. Njegov prevod, Vulgata, je bil vse od četrtega stoletja pa do nedavnega podlaga za katoliške prevode Svetega pisma.

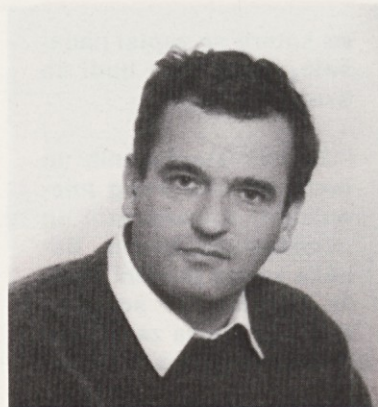
pismo našega župnika

Janez Rihar,
Ljubljana Fužine

Od tretjega do trinajstega leta sem pogrešal očeta, saj nas je petero otrok odraščalo le ob materi. Célo desetletje smo delili usodo z marsikatero podobno okrnjeno družino, veseli, da smo ostali **živi ob tanki skorji kruha**. Takratna ljudska oblast je za našega očeta izrekla nepisano, a zelo verjetno uresničljivo sodbo: tudi ta je za pobit, saj **le moli in dela**. Tako smo otroci že od malega po svoje doživljali Benediktovo geslo "ora et labora", ki je kultiviralo Evropo že pred poldrugim tisočletjem, novi red pa ga je hotel izbrisati z vsemi sredstvi. Šele pozneje sem spoznal, kako so vse te okoliščine v zgodnjem otroštvu vplivale na mojo usmerjenost in odločitve. Komunizem me ni razočaral, saj že od malega nisem od njega nič dobrega pričakoval. Na farni spominski plošči med 144 pobitimi fanti in očeti ni mojega očeta, ker se je ujmi "svobode" umaknil. Njegovo desetletno begunstvo pa v otroški duši ni pustilo le bridkih spominov, ampak tudi določeno naravnost.

Tako se ni bilo težko odločiti, ko me je pred petimi leti nadškof imenoval za **ravnatelja "Katoliškega središča Slovencev po svetu"** kot obnovljene Rafaelove družbe. Tu je razlog, da se smem oglasiti v tej novi, zelo zanimivi rubriki. Nisem izseljenski duhovnik, pač **pa župnik mlade župnije Ljubljana Fužine**. Mlade po nastanku in mlade po prebivalstvu

(povprečna starost ne dosega 25 let). Naše naselje, ki še nima 15 let od svojega začetka, s 17.000 prebivalci na pičlem kvadratnem kilometru površine pomeni tipično "socialistično" kolonizacijo. Med vsemi narodnostmi zadnje Jugoslavije nas je - čeprav sredi Slovenije - skoraj **polovica Slovencev**. V župnijsko življenje se vključujejo tudi kristjani hrvaške narodnosti, čeprav jih seznanimo z njihovo lastno župnijo pri frančiškanih. V naši župniji sta bogoslužje in verouk seveda v slovensščini, staršem hrvaške narodnosti pa priporočamo, da otroke uče osnovne molitve tudi v materinem jeziku zaradi sodelovanja, kadar so na obiskih pri sorodnikih. Tudi nekaj hrvaškega verskega tiska imajo na voljo. Zadnja leta je bilo najprej veliko beguncev s Hrvaškega, potem pa iz Bosne in Hercegovine. Nekateri so ostali kar pri sorodnikih. Vsem potrebnim, ne glede na vero, župnijska Karitas pomaga po svojih močeh. V župnijskem okviru ni čutiti mednarodnih težav, ker smo pač katoličani, drugo vprašanje pa je v naselju, kjer je marsikaj potuhnjenega. Ob pravošlavnih ali muslimanskih praznikih kar preveč **veselo poka**. Ker so večinoma mlade družine, pozornost posvečamo zlasti družinski in mladinski pastorali. Zato je lep odziv v občestvih zakoncev, pri katoliških skavtih... Župnijo čaka še velika naloga: **gradnja nove cerkve** z župnijskim domom, saj smo zaenkrat še v začasnih prostorih, v preurejeni stari hiši. Župnijska zaveza raste, zato se s kaplanom Miranom veseliva novih sodelavcev iz vrst odraslih in mladine. Število nedeljnikov še vedno raste (**okoli 800**), čeprav je župnija izredno "vikendaška" v pomenu, da za konec tedna mnogi gredo na deželo.

Gredeč po naši župniji Vstalega Jezusa (po obsegu verjetno najmanjši), mi misel poleti h kolegom izseljenskim duhovnikom, ki tedensko **premagujejo ogromne razdalje**, da se lahko zbirate pri slovenskem bogoslužju in drugim delovanju izseljenske župnije. Obenem pa se zavedam, kako moram biti pozoren do naših faranov drugih narodnosti. Saj drži tisto evangeljsko načelo: kar želimo zase, **storimo tudi drugim**.

Skoraj vsak dan ukradem nekaj časa župniji (ne vem, kako dolgo bo še potrpehla), da obiščem našo pisarno na Poljanski 2, kjer sestra Marjana zvesto uraduje in rada ustreže vašim željam. Tudi uredništvo Naše luči delno še bivakira pri nas (kar nam je seveda v ponos). Društvo Slovenija v svetu pa je že pred časom dobilo lep prostor v Škofovih zavodih. Vsak mesec se zberemo na seji Zdravko Reven, Branko Rozman in Jože Drolc ter obravnavamo tekoče zadeve, pripravimo naš listič Obvestila in načrtujemo. Letos, ob 50. obletnici pomembnih dogodkov, se je oglasilo še **več rojakov**, tudi iz čezoceanskih dežel. Kadar se mudite v Ljubljani, dragi rojaki, vam je naša pisarna na razpolago (zaenkrat ob delavnikih od 11. do 13. ure). V mejah možnosti smo

(nadaljevanje na strani 14)

Slovenija

Moja dežela

na sploh

NEPRIMEREN SPOMENIK

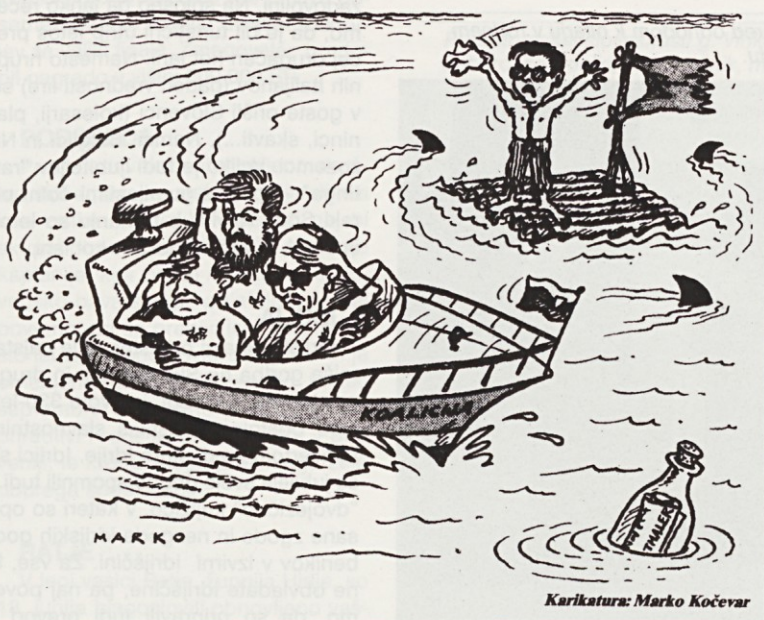
Ljubljanski krščanski demokrati menijo, da je agresivni spomenik Borisa Kidriča v središču Ljubljane porog vsem prizadevanjem po spravi, sožitju in po nepopačeni podobi med- in po-vojnega dogajanja. Zato bodo v skrbi za resničen in nepotvorjen zgodovinski spomin na prvi jesenski seji sveta mesta Ljubljane zahtevali, da se ta spomenik umakne iz javnosti. Namesto njega naj bi postavili spomenik neznanemu junaku, ki ga imajo vse evropske prestolnice. V primeru da bodo njihovem predlogu nasprotovali,

bodo Kidričev spomenik ovili v slovensko zastavo.

TABOR SLABOVIDNE MLADINE

Škofijska Karitas iz Ljubljane je 11. 8. 1995 pripravila že 6. poletni tabor za slepe in slabovidno mladino. Srečanje je potekalo na Osnovni šoli Podzemelj v Beli krajini. Sodelovalo je prek 50 udeležencev, preizkusili so se v dejavnostih, ki razvijajo moč ustvarjalnosti slepe in slabovidne mladine. Tabor je trajal 10 dni in vtil novega upanja vsem tistim, ki so večkrat po krivici odrinjeni na rob družbe. Pohvaliti velja tudi vsa podjetja, ki so denarno podprla omenjeno srečanje in tako omogočila, da je žarek sonca zasvetil tudi med tako imenovano slabovidno mladino.

V ITALIJANSKIH VODAH

Neznanci so oskrnili sveta znamenja našega spomina (Kočevski rog)

NOČNI MAZAČI

V noči na 12. julij so neznanci na grobišču po vojni izvensodno pobitih domobrancev pod Krenom opravili mazaško akcijo, kakršno si v zadnjih letih privoščijo samo najbolj skrajne fašistične skupine po Evropi. Neznanci so vsa grobišča in znamenja premazali s kljukastimi križi, eden od njih pa je še pripisal: Bio sam borac. Količkor je javnosti znano, policija še ni odkrila storilcev tako "junaškega in humanega" dejanja sprave.

375 LET JEKLARSTVA

Letos mineva 375 let, kar se na Ravnah (nekdaj Guštanj) ukvarjajo z jeklarstvom. V oktobru bodo v železarni pripravili dan odprtih vrat za vse obiskovalce. Srečanje bo obogatil nastop ravskega pihalnega orkestra, ki je dobil že veliko odličji na raznih mednarodnih tekmovanjih. Železarna na Ravnah šteje za svoj začetek leto 1620. Njihovo jeklo je bilo kmalu znano po vsem svetu. V času med obema svetovnjima vojnoma pa je ugled jeklarne zelo upadel. Kljub vsem težavam pa so s svojo dejavnostjo zelo močno sodelovali pri napredku kraja in vse koroške pokrajine.

JAVNOST O STRANKAH

Po avgustovski anketi Dela največjo naklonjenost med 714 naključno izbranimi Slovenci še vedno uživa Libe-

ralna demokracija Slovenije s 15 odstotki glasov (prejšnji mesec je imela 18,00 %), na drugem mestu so se še močneje zasidrali socialdemokrati s 11,6 % glasov (prejšnji mesec 11.4%). Na tretjem mestu je Slovenska ljudska stranka s 7,8 % glasov (prejšnji mesec 6,7 %), sledijo krščanski demokrati s 5,3 % glasov (prejšnji mesec 6,1 %), za njimi pa je Združena lista socialnih demokratov (komunisti) s 3,8 % glasov (prejšnji mesec 6,0%).

Tretjina vprašanih je zadovoljna z dosedanjim delom vlade, pri večini pa raste nezadovoljstvo zaradi dela nekaterih poslancev, ki bi si radi pripravili kar najboljšo popotnico za potem, ko bodo morali zapustiti parlament.

MEJNI PREHOD V ČEPINCIH

12. avgusta je Pomurje postalo bogatejše za nov mejni prehod z Madžarsko. Odprli so ga (samo za en dan zaradi srečanja) med Čepinci na Goričkem in porabsko vasjo Verica na Madžarskem, okrog katere še danes živijo porabski Slovenci. Že vse od osamosvojitve je ta prehod odprt dvakrat ali trikrat na leto za en dan, da se lahko srečajo prijatelji in sorodniki z obeh strani meje. Želja tamkajšnjih prebivalcev je, da bi tu odprli reden

meddržavni mejni prehod, saj bi tako bili stiki med sorodniki in z matično domovino pristnejši.

DAN SLOVENSkih HMELJARJEV

V Braslovčah so 13. avgusta proslavili 33. dan slovenskih hmeljarjev. Ob 10. uri so na dvorišču KZ Braslovče odprli razstavo nove kmetijske mehanizacije. Popoldne pa se je začela že tradicionalna povorka s prikazi hmeljarjenja nekoč in danes. Na srečanju so izvolili novega starešino hmeljarjev (kmet Vlado Marovt) in mu izbrali novo spremljevalko (Ksenija Rovani iz Brode pri Vranskem).

DRUŽINA POJE

V KS Andraž nad Polzelo so 27. avgusta pripravili že 12. tradicionalno kulturno prireditev Družina poje. Nastopilo je okoli 20 družin iz raznih krajev Slovenije in zamejstva. S svojimi nastopi so dodobra razveselili zbrano občinstvo in pokazali, da se v slovenskih družinah tudi danes skrbi za lepo zapeto slovensko besedo. Taka in podobna srečanja nam vlivajo upanje, da bo tudi ta rod mogel svojim naslednikom zapustiti svetel zgled ljubezni do domače besede.

VEZI S SVETOM

V Ljubljani je 33 diplomatskih predstavništev, častnih konzulatov in nunciatura Svetega sedeža iz Vatikana. Večina veleposlaništev ima v najemu (do pet let) hiše, za kar plačujejo po 4.000 do 8.000 mark na mesec in s tem prispevajo v blagajno lastnikov nepremičnin od 48.000 do 96.000 mark na leto. Predstavniki francoskega veleposlaništva, ki nima dlake na jeziku, je javno povedal, da veliko ljudi izkorišča pravno neurejenost na tem področju in navija najemnine do nemogočih meja, tako da so precej višje kot v Franciji. Na drugi strani pa ima Slovenija 40 diplomatsko konzularnih predstavništev po svetu in za najete prostore naša država plača 2,1 milijona dolarjevna leto.

od tu in tam

BOVEC

Informacije o poteku letošnje turistične sezone na Bovškem so različne. Bovški gostinci so zelo črnogledi, saj pravijo, da imajo letos dosti manj prometa kot lani. Bolj optimistični so lastnik kampov, ki so z obiskom zelo zadovoljni. Na splošno pa lahko rečemo, da je bil turistični utrip letos precej drugačen kot lani. Namesto hrupnih Italijanov (padec vrednosti lire) so v goste prišli Slovenci (kolesarji, planinci, skavti...), Nemci, Belgijci in Nizozemci. Veliko je tudi ljubiteljev "raftinga" - spust z gumijastimi čolni po reki Soči. Navkljub tarnanju so letos imeli 11 % več prenočitev kot lani.

IDRIJA

Idrijski pihalni orkester, ki je najstarejša godba na Slovenskem in druga najstarejša v Evropi, je svojo 330-letnico obstoja počastil s slavnostnim koncertom sredi stare Idrije. Idrijci so se jubileja svoje godbe spomnili tudi z "dvojezično" knjižico, v kateri so opisane zgone in nezgone idrijskih godbenikov v izvorni idrijsčini. Za vse, ki ne obvladate idrijsčine, pa naj povejmo, da so pripravili tudi prevod v

Zlatomašnik Vinko Žakelj in sobratje pred odhodom k oltarju v rodnem Šentjoštu.

vsem znani slovenski jezik. Knjigo vzemite v roke, začnite z idriščino in malo poškilite v slovenski prevod. Na smejali se boste.

KANČEVCI

V okviru rednih mesečnih družinskih Bedeničnih popoldnevov je bila v galeriji Doma duhovnosti odprta slikarska razstava Simona in Maksa Menoni. Zbrane je nagovoril tajnik slovenske Karitas Imre Jerebic; govoril je na temo Karitas in družina. V septembru bodo odprli še razstavo slik Zdravka Luketiča. Takrat jih bo nagovoril dr. Jože Ramovš na temo Zasvojenost v družini ali domača zdravila za lepo družinsko življenje. Veseli smo, da je Dom duhovnosti v Kančevcih zaživel in postal nekakšno versko in kulturno središče za vse, ki iščejo smisel v svojem življenju.

LENART

Radio Slovenske gorice iz Lenarta je pripravil akcijo, v kateri so poskušali poiskati najstarejši še vozen in registriran traktor v Sloveniji. Do zdaj jim je uspelo najti traktor v Slovenskih goricah iz leta 1932. Kot zanimivost naj povemo, da ga poganja para in je stvar videti zelo zanimiva. Posebna komisija bo pregledala vse prijave posameznikov in izbrala dvajset traktorjev za veliki finale. Zmagovalec bo dobil nagrado v višini 500.000 SIT.

PODSREDA

Pred nedavnim ustanovljeno društvo slovensko-bavarskega prijateljstva ima velike načrte. V Podsredi naj bi skupaj obnovili razpadajoče poslopje kaplanije, kjer naj bi nastala hiša slovensko-bavarskega prijateljstva. Naj povemo, da so prebivalci Posrede vrsto let tesno sodelovali z Bavarci in je omenjeno društvo, ki se bo konec septembra tudi javno predstavilo na prireditvi Predstavitev Bavarske v Sloveniji, le krona vsega prejšnjega zelo dobrega sodelovanja.

RATJE

V lepi vasici Ratje, župnija Hinje, so 18. junija blagoslovili obnovljeno vaš-

ko kapelico. Blagoslov je ob lepem številu vaščanov in drugih faranov opravil domači župnik Ciril Murn.

Kapelica stoji na razpotju sredi polja in je posvečena nadangelu Mihaele, ki je priprošnjik vernih duš ter zavetnik vere in zmagovalec nad odpadlimi angeli. Umetniki ga radi upodabljajo s tehtnico in mečem v roki.

SEČOVLJE

Letalska zveza Slovenije je svoj letošnji praznik, 8. julij, proslavila z letalskim praznikom na letališču Portorož. Nastopilo je več kot 50 letal - poslovna letala, letala "oldtimerji", slovenska vojaška letala s tremi pilatusi, in štirje helikopterji slovenske vojske. Vrhunec prireditve je bil nastop desetih letal italijanske vojaške akrobatske skupine Frece tricolori, ki so vzleteli iz vojaške baze v Vidmu. Maloštevlnim gledalcem so prikazali vse svoje umetnosti in nastop končali z italijansko trobojnico, ki jo "narišejo" na nebu z rdečim, belim in zelenim dimom.

SLOVENSKA BISTRICA

Med približno 25.000 skavti in taborniki iz vsega sveta, ki so se v avgustu zbrali na svetovnem jamboreeju na Nizozemskem je tudi okoli 30 bi-

"Barbarsko dejanje sprave" na grobišču pod Krenom

striških skavtov in tabornikov. Mladi iz vsega sveta so se zbrali v mestu Dronten. Tam so slovenski skavti in taborniki poskrbeli za dostojno predstavitev svoje domovine. Naj povemo, da se slovenski skavti prvič udeležujejo takega svetovnega srečanja, upamo, da ne tudi zadnjič. Bistriški fantje in dekleta so omenjeno srečanje izkoristili tudi za krajše potepanje po Evro-

Po zlatomašni slovesnosti g. Vinka Žaklja v Eisdeni. Od leve na desno: g. Gaberc, sorodniki, zlatomašnik, msgr. A. Ilc, msgr. Jean Moretti (apostolski nuncij v Bruslju), dr. Jaša Zlobec z gospo (slovenski veleposlanik za Beneluks), dr. Boris Cizelj (slovenski veleposlanik za E.Z. v Bruslju) in na skrajni desni prelat Nace Čretnik.

(Predariska) Pesem zahvale vsem materam

bomo domačine podprli pri njihovi skrbi za ohranitev Trente v njeni prvinski obliki.

VIŠARJE

Na Sv. Višarjah je v nedeljo, 6. avgusta, potekalo tradicionalno srečanje treh Slovenij, ki ga prirreja Svet slovenskih krščanskih izseljencev. Zbralo se je veliko slovenskih izseljencev, ki živijo v raznih evropskih in neevropskih državah, pa tudi veliko Slovencev iz matice in zamejstva.

Tudi letos je spored vseboval debatno srečanje, ki je bilo tokrat posvečeno spravi med Slovenci. O njej je spregovoril sekretar za Slovence po svetu dr. Peter Vencelj in poudaril nujnost spoznanja točnih dejstev o dogajanju med drugo svetovno vojno in po njej ter upoštevanja razlik med posameznimi slovenskim pokrajinami. Dejal je tudi, da je 50 let komunističnega nasilja povzročilo veliko moralno škodo, zato je treba oblikovati novo duhovno podobo današnjega Slovenca.

V višarskem svetišču je bila isti dan tudi sv. maša, ki jo je skupaj z velikim številom izseljenskih in zamejskih duhovnikov vodil koprski škof Metod Pirih.

VRŠIČ

"Hvala slovenskemu narodu, ki vsa leta spoštuje spomin sinov naše domovine na kraju, ki je za naš narod svet," je dejal vodja delegacije župnije Sankt Petersburga in prvi namestnik župana Aleksej Kudrin na slovesnosti pri Ruski kapelici (31. julija) v spomin na okoli 300 ruskih ujetnikov, ki jih je ob gradnji vršičke ceste marca 1916 pokopal snežni plaz. Za kapelico, postavljeno na območju taborišča pred 79 leti, skrbi turistično društvo Kranjska Gora, spominske slovesnosti pa so se pričele leta 1950. Mašni obred so opravili oče Gurij in sestre iz ioanovskega samostana. Slovesnosti sta se udeležila tudi ambasador Ruske federacije v RS in minister za notranje zadeve Andrej Šter. Ruski gostje so Kranjski Gori podarili dve ikoni.

pi.

STIČNA

Na letošnji praznik svetega Rešnjega telesa in krvi so imeli v Stični po skoraj petdesetih letih svečano procesijo spet zunaj cerkve. Verniki so se zbrali zvečer ob sedmih v stiški baziliki k skupni slovesni maši. Ljudje so prišli od blizu in daleč. Med mašo so zadoneli glasovi stiških pevcev in godbenikov. Višek večera je bila procesija, med katero je opat Nadrah ponese! Najsvetejše pod baldahinom in v spremstvu bander v dolgi procesiji vernikov po kraju. Posebno radostni in veseli so bili starejši, saj so se spominjali nekdanjih procesij, ki so potekale prav tako slavnostno in spoštljivo.

TRENTA

V Trenti so 22. julija odprli nov Informativno-turistični center Triglavskega narodnega parka. Eden izmed najvidnejših eksponatov Doma Trenta je glinena lutka Trentarja, ki na ramenih nosi kup sena. Dom Trenta je nastal z adaptacijo nekdanje italijanske vojašnice in je namenjen predstavitvi edinega narodnega parka v Sloveniji in spoznavanju bogate etnološke dediščine doline Trente. V Domu je prostor za prodajo izvirne domače hrane, dvorana za predstavitev lepot narodnega parka, pisarne, knjižnica, trentarski muzej... Celotna dela so stala 224 milijonov tolarjev. Z obiskom Doma

**berite
našo
luč**

(Frankfurt) Spominski posnetek birmancev s svojim dušnim pastirjem g. Modicem in škofom Pirihom

vrenje v slovenskem kotlu

POLITIČNO POROČILO SKD

18. julija so se v Ljubljani zbrali člani sveta SKD. Sprejeli so **ново regionalno razdelitev** stranke, ki bo tako po novem imela 20 regionalnih odborov. Zbranim članom sveta je spregovoril tudi predsednik SKD Lojze Peterle, ki je najprej komentiral uspešno **sprejetje proračuna**, s katerim sicer ni nihče zadovoljen, še posebej naši ministri ne, je pa na zahtevo njihove stranke po predhodnem političnem dogovoru in uskladitvi prišlo do usklajenega nastopa vladnih strank in sprejetja proračuna.

Predsednik je kratko poročal tudi o srečanju predsednikov treh novih demokratičnih strank (SKD, SLS in SDSS), kjer so prišle do izraza tudi nekatere večje programske razlike. Omenil je tudi odprtje **avtocestnega odseka** Razdrto-Čebulovica, pa ne zgolj zaradi tega, ker ga je blagoslovil koprski škof, kar naj bi bil povod za to, da je na odprtju manjkal predsednik vlade dr. Drnovšek, marveč tudi zaradi napov, ki jih je imel minister za promet in zveze Igor Umek (član

SKD), da je **razdrl škodljivo pogodbo**, ki jo je podpisal prejšnji minister Kranjc (SDSS) z mešanim podjetjem Adria iz Trsta. Od daja del domačemu izvajalcu je stroške pocenila za skoraj dve tretjini!

Lojze Peterle je omenil uspeh še enega ministra iz njihovih vrst, podpredsednika SKD Janka Deželaka, ki je nedavno podpisal **sporazum o prosti trgovini** s Poljsko. Sicer pa je ta mesec prinesel še dve dobri novici za krščansko demokratsko politiko: na vladi je bilo sprejeto stališče, ki so ga v SKD zagovarjali že dalj časa, da bo končno prišlo do kadrovske popolnitve ekip, ki po upravnih enotah izvajajo **zakon o denacionalizaciji**; SKD pa je v konkurenci dveh olimpijskih mest, Barcelone in Lillehamerja uspelo, da bo naslednji kongres EUCD (Evropske zveze krščanskih demokratov) v Sloveniji. Za zaključek je predsednik navrgel še zanimivost o vladajoči japonski liberalni demokraciji, ki je sicer članica IOU, ene od internacional, v kateri je tudi SKD. Japonski liberalni demokrati so namreč ugotovili, da Liberalna demokracija Slovenije ustreznemu imenu navkljub zaradi stališč, ki jih zastopa, **ni ravno primeren partner zanje**, tako da so se odločili, da se bodo v prihodnje povezovali rajši z SKD.

TREBA JE ZAČETI

V Sloveniji so se pred dnevi sešle koalicijske stranke - LDS, SKD in ZL - ter se pogovarjale o prihodnjih volitvah v državni zbor. Sicer do njih še precej manjka, a **začeti je treba**, posebno zdaj, ko je političen položaj v državi tako negotov in ga samo volitve lahko rešijo. Stranke so bile mnenja, da

bi bile volitve lahko septembra ali oktobra leta 1996. Prav tako so menili, da bi bilo treba **dvigniti prag odstotkov**, ki jih mora stranka doseči na volitvah, da sploh lahko pride v parlament, in sicer na 4 %, kar je sorazmerno visoka številka (zdaj 3 %).

Popolnoma razumemo velike stranke, da si želijo v parlamentu jasnejši položaj z manjšim številom močnejših strank, ne pa z mnogimi manjšimi strankami, ki se pri glasovanju obračajo po trenutnih koristih oziroma se brigajo le za nekatere **zelo ozke zadeve** (npr. upokojenci, zeleni, sindikalisti itd.). Razumljivo je tudi, da si manjše stranke tega ne želijo. Ni jasno, kaj je bolj demokratično - veliko manjših strank ali malo večjih. Seveda pa bi morala sprememba zakona biti izglasovana z **dvotretjinsko večino**. Leve, stare ali bivše komunistične stranke se na to že pripravljajo. Pri prvih volitvah leta 1990 se je partija **načrtno razdelila na več strank**, da bi videla, po kateri poti bi najlaže prilezla skozi demokratične volitve. Izkoristili so kandidata Krambergerja, ki je pobral na romantični desnici veliko glasov, na koncu pa jih **prepustil Kučanu**. Pri drugih volitvah je bil odstranjen Kramberger, ker je nameraval samostojno delovati, na njegovo mesto je z enakim uspehom stopil Jelinčič, **leve stranke** pa so se začele združevati okoli tiste, za katero se je pokazalo, da ima največ možnosti za uspeh in obstoj - LDS.

Kaj pa demokratična desnica. Ta nima zakulisnega vodstva in pač vsak misli, da je njegova stranka najboljša in najprimernejša. Zato ni pričakovati, da bi se združile (kar pa bi bilo tudi nemogoče zaradi precej različnih idej kot npr. socialdemokrati in krščanski demokrati), lahko pa prič-

kujemo - to se že dogaja - da bodo nastopili skupaj v koaliciji pred volitvami ali po njih in tako lahko računajo, da bodo zmagali. Pri tem je treba upoštevati dejstvo, ki ga je omenjal Janez Janša na obisku med nami, da imajo leve sile za nekaj deset odstotkov naskoka - bivše funkcionarje in partije, privilegirane borce, hvaležne nove državljanke itd. - tako da se morajo demokrati potegovati za vsak glas.

Proslave ob 50. obletnici konca vojske ali poboja domobrancev ali pa obletnice osamosvojitve so že odprle oči nekaterim, drugim pa npr. dejstvo, da se je vlada upirala praznovati državni praznik in temu primerno pogorela. Seveda pa ostaja še mnogo državljanov z navadam, željami in miselnostjo, kakor so jih nekoč naučili v komunistični diktaturi, ki je dobro vedela, kako se lahko pridobi ubogljive ljudi za ceno omrtničenja lastnih možganov.

In mi izseljenci? Pred leti smo že volili; sicer ni bilo vse v redu, vsaj deloma pa smo lahko izpolnili svojo državljanstvo dolžnost. Za prihodnje volitve se v Sloveniji zanimajo, kako bi jih izvedli med izseljenci, da bi bile praktične, hitre in poštene. Prepričan sem, da se bo prihodnje leto več Slovencev po svetu poslužilo pravice in **volilo parlamentarce**. Zavest slovenskega državljanstva in z njim združenih pravic in dolžnosti je prodrla že globoko med izseljence.

Treba je **začeti že zdaj**, sicer z majhnimi stopinjami, organizirati in ozavestiti volilce, predvsem pa **moliti za zdravo pamet**, ki smo jo prav v tem trenutku krvavo potrebni.

Tine Debeljak
SVOBODNA SLOVENIJA
Buenos Aires, 3. 8. 1995

LJUBITI DOMOVINO JE POTREBNO IN LEPO

*Praznik Marijinega vnebovzeta bo verne Slovence spet zbral na Marijinih božjih poteh. Ti romarski shodi na veliki šmaren so iz leta v leto prostovoljen plebiscit slovenskega naroda, **ko potrujemo pripadnost dvema domovinama: zemeljski in nebeški**. Ob obletnici posvetitve našega naroda Mariji mislimo na našo zemeljsko domovino državo Slovenijo. Letos se spominjamo 1250. letnice krsta karantanskih knezov Gorazda in Hotimirja, zato ima bližnji praznik posebno težo in pomen. Ob njem gledamo našo preteklost, presojava čas, v katerem živimo, in mislimo tudi na prihodnost.*

Preteklost nas uči hvaležnosti. Čas Gorazda in Hotimirja je bil nemiren, poln zunanjih nevarnosti in pritiskov. V njem bi težko preživeli, saj so nas narodi na zahodu civilizacijsko presejali, na vzhodu (Obri) pa fizično ogožžali. S sprejemom krščanstva so naši predniki stopili v družino krščanskih evropskih narodov in zato tudi preživeli. Najboljši zgled, kaj bi se zgodilo, če krščanstva ne bi bili sprejeli, so Obri, ki so zginili z evropskega zemljevida. Srečno naključje, za nas kristjane božja previdnost, je hotela, da so predniki mirno sprejeli krščansko vero v času pred Karlom Velikim. Ta je vero med poganskimi Sasi širil z mečem - danes o tem ljudstvu ni sledu... Hvaležno se spominjamo misijonarjev, ki so brez nasilja širili med našimi predniki evangelijsko. Alkuin, Pavlin, Arno in drugi znani in neznani možje so namreč spoštovali navade in običaje našega ljudstva in nam

tako ohranili v krščanski obleki marsikaj svojega, čisto našega.

Današnji čas nas opominja k hvaležnosti. Nikoli v vsej zgodovini, od pokristjanjenja do izpolnitve narodnega sna - prve slovenske države, nismo živeli v taki blaginji kakor prav zdaj. Tudi mir v času, ko le nekaj kilometrov od slovenske meje divja kruta vojna, je poseben razlog, da se zahvaljujemo Bogu. V tem stoletju je naš narod preživel kar dve svetovni vojni, revolucijo in skoraj pol stoletja ideološkega nasilja. Zdaj si sami pišemo postavbo in izbiramo voditelje. Mar ni to izpolnitev tistega, kar si mnogi želijo, pa zaradi nesrečnega spleta različnih okoliščin še vedno ne morejo doseči (Baski, Škoti, Kurdi, Čečeni...)? Vse smo dosegli z majhnimi žrtvami in hitro. Spominimo se vseh, ki imajo zasluge, da živimo v svobodi, blaginji in miru. Najprej so to žrtve, ki so padle v obrambi samostojne Slovenije. Hvaležni smo vsem živim, ne glede na njihovo prepričanje, če so delali in še delajo za blagor slovenskega naroda in države, ne pa za osebne koristi. Voditelji, ki smo jih svobodno izbrali, naj bodo verni ali neumni, potrebujejo božjo pomoč pri delu za blagor državljanov. Vse, kar imamo, je v končnem pogledu, božji dar, zraven z gotovostjo dodajamo: po Marijinem posredovanju.

Pogled v prihodnost je vprašujoč, ali nam bodo zanamci lahko hvaležni za tisto, kar jim bomo zapustili. Slovenci izumiramo, za povrh podlegamo porabništvu, liberalizmu in nihilizmu. Statistika po naših župnijah je neusmiljena. V župniji na slovenski južni meji je bilo v prvi polovici leta dvanajst pogrebov, za devetimi so zaklenili hišna vrata, ker

ni več stanovalcev, v mestni župniji na severu naše domovine je bilo še predlanskim čez 70 prvoobhajancev, letos že pol manj, novokrščencev v prvi polovici leta komaj deset, poroki dve... Prav lahko se bomo v prihodnosti pridružili narodom, ki so se utopili v zgodovini.

"Lepo je to življenje in še lepše se bo nadaljevalo." Tako je izpovedal svojo vero v knjigi *Moja rast Ivan Dolenc, srednješolski profesor, ki je moral po vojni skozi hudo šikaniranje in trpljenje. Misli je na zemeljsko in večno domovino. Kako pa mi? Ali se Slovenci sploh zavedamo, kako lepo je življenje, ali pa se ustrašimo ob še tako majhni oviri, trpljenju? Ali nam je tako vseeno za našo narodno usodo? Zakaj se štiri leta po osamosvojitvi ne znamo več veseliti dejstva, da imamo svojo državo, vsakogar, ki hoče zbuditi več domoljubja, pa razglasimo za nacionalista? Kako mislimo na prihodnje rodove? S tem, da vnašamo v naš prostor lažnivi internacionalizem, podedovan iz časov komunizma, lastni jezik sami izpodrivamo s tuji, gremo se manjvrednost tam, kjer smo bili vselej enakovredni drugim, kakor da smo popolnoma izgubili nacionalni ponos...*

Dovolj razlogov imamo, da na praznik Marijinega vnebovzetja, ko obnavljamo svojo predanost Mariji, hvaležno molimo za veliko lepega, kar nam je Bog po njeni priprošnji daroval: domovino, narodno skupnost, jezik, kulturo, odlične moške in žene... Bodimo veseli svoje domovine in države Slovenije in to pokažimo tudi s svojo molitvijo zanjo!

Franci Petrič - DRUŽINA
Ljubljana, 13. 8. 1995

OSKRUMBA KRIŽA V KOČEVSKEM ROGU

Nestrpnost in celo sovraštvo do vsega, kar ni bilo povezano s komunističnim in partizanskim bojem in z revolucijo v drugi svetovni vojni, se vidno selita iz našega parlamenta in naših medijev na naše ulice, v pisarne, v gostilne in celo na grobišča, kjer je že davno potihnil glas umorjenih. To sovraštvo je tolikšno, da človeka - četudi ni neposredno obremenjen z bratomornim pobijanjem med vojno in po njej - potrdi v prepričanju, da morilci junija 1945 sprave niso hoteli in je nočejo (oni sami in njihovi številni potomci) niti danes.

Eno izmed "manj nevarnih" udejanjanj sovraštva je tudi oskrumba križa in okolice pri grobišču Pod Krenom v Kočevskem rogu. Na to so nas opozorili romarji in nekateri domačini, ki so bili zgroženi ob tem, kar so videli. Zaenkrat še neznanči so si vzeli kar veliko časa, da so v ponedeljek, 10. julija, onečastili veliki križ, ki stoji na razpotju, od koder se pot vije k morišču Pod Krenom. Z narobe obrnjenimi kljukastimi križi so zaznamovali tudi table in smerokaze, ki kažejo na grobišče, prav tako mnoga debela, skale in vse smetnjake v okolici. Sodeč po dveh napisih (s črnim razprišilcem) v naučeni "stari srbohrvaščini" so to storili slovenski "borci za svobodo" oziroma njihovi somišljeniki in neonacisti.

Dobromisleči ljudje, domačini in župljani, se sprašujejo "Čemu" in "Doklej"? Prav tako se sprašujejo, kako oskrumjena bi bila (bo) kapela. če bi v

Rogu že stala, in ki jo je po besedah našega predsednika država Slovenija dolžna postaviti. Antikristi, ki so za sebe in morda še za koga drugega svoje delo v Rogu solidno opravili, s pričujočim dejanjem želijo preprečiti tudi gradnjo kapelice, vprašanje pa je, ali jim bo država Slovenija nasedla... Po izjavi dežurnega kočevskega policista, ki smo mu oskrunitev prijavili, je priznal, da je podobno "svinjarjenje na pohodu" in da se bo kaj takega še dogajalo.

Spričo zapisanih dejstev je slovenski parlament z vlado dolžan storiti prvi korak. **Oskrunjenje in onečaščenje** (po)vojnih obeležij in grobišč je namreč najprej velika sramota za državo, v kateri takšna znamenja so, in obenem odraz nizke kulture njenih državljanov. Nenehno podpihovanje ali pa dopuščanje le-tega, mrznja do "nasprotni" strani je samo prilivanje olja na ogenj sovraštva med nami in do pobitih. Kot že rečeno, vse preveč je tega v našem parlamentu in v naših (neodvisnih) medijih. Prav ti bodo morali gnusno dejanje v Kočevskem rogu javno obsoditi in obžalovati, da do takšnih anomalij pri nas tako zlahka prihaja. Pa tudi ZZB NOV je poklicana, da neonacistična dejanja obsoja in preprečuje, sam ima za to več sredstev kot druge organizacije.

Vsem "borcem", tako so se podpisali na križu in na kamen pri grobišču Pod Krenom, naj Bog grehe odpusti, "saj niso vedeli, kaj so delali" (prim Lk 23,34)!

Sicer pa - **Slovenija, vsi so tvoji sinovi**: tisti, ki ležijo v Rogu; tisti, ki so odložili morilska orodja in danes uživajo pridobitev NOB, in tisti, ki ne znajo prav narisati kljukastega križa...

Marjan Lampret, župnik

(nadaljevanje s strani 6)

vam z veseljem na voljo.

Posvetujemo se, da bi **obnovili Rafaelovo družbo** z izvornim imenom, kot je že delovala od začetka tega stoletja, prenehala pa leta 1945 iz znanih razlogov. Pogovarjamo se tudi o **mednarodni povezavi**, saj nove razmere zahtevajo in omogočajo nove oblike dela.

Pogosto ugotavljamo, da bi bilo treba **več storiti** za Slovence po svetu, a ni dovolj jasnih smernic. Zato so od vsakogar dobrodošli dobrohotni nasveti, predlogi in želje. Zadnja leta smo pričakovali, da bo samostojna Slovenija kot država bolj materinska do pokojne Jugoslavije, a žal razen redkih izjem ni videti **iskrene dobre** volje. Koliko ste ravno v najtežjih trenutkih naše mlade države pred štirimi

leti Slovenci po Evropi in drugih celinah storili zanje, zato bi tudi zdaj lahko imela Slovenija več posluha za vas. Mnogi ste **upravičeno razočarani**. Tudi to bodi spodbuda novim iskanjem! Življenje po veri in narodna zavest sta zmerom šla z roko v roki, saj se medseboj spodbujata. Tudi z nevernimi, a iskreno zavednimi rojaki lahko uspešno sodelujemo, če so nameni pošteni. Narodovo **spravo bomo dosegli**, toda brez pometanja zgodovine pod preprogo in brez prodajanja megle. Le resnica nas bo osvobodila. Varujmo pa se nevarnih **krilatic "enoumnežev"**, ki še vedno brstijo in žal tudi zavajajo. Včasih zmanjkuje dobre volje - takrat se moramo zavedati ne le pravic, ampak predvsem dolžnosti. Največjih talentov vere in narodnosti ne sme-

mo zakopati. Pred Bogom bomo odgovarjali zanje.

Koliko so že storili na tem področju pred nami, nam lahko povedo **kronike izseljenskih župnij**. In prav je, da to pride na dan: prednikom v priznanje, nam v spodbudo in zavest dolžnosti. Tik pred izidom je knjiga dr. Darka Friša, ki je obdelal bogato duhovno življenje ameriških Slovencev. Kje bi bili, če vsega tega ne bi bilo. Tako kot slovenska **župnija v Berlinu**, lahko še marsikatera po svetu pregovori in objavi prehojeno pot. Na Višarjah smo se srečali pri Mariji, ki nas bo vodila v prihodnost. V novo pastoralno leto **nas vabi sveti oče** s pripravo na njegov obisk, ki bo pomemben tudi za vse vas po svetu. Vidimo se maja 1996 zbrani ob papeževem obisku.

---

vaše misli

---

zadrega

V pisarni Slovenske katoliške misije je pozvonilo. Župnik je bil ravno pri jutranji kavici in prebiranju dnevnika. Odložil je skodelico z desne in stopil do pisalne mize. Počakal je trenutek, da se je umiril in nato dvignil slušalko.

"Slovenski župnijski urad," se je predstavil in prisluhnil.

Glas z druge strani je bil neznan in neznansko žalosten. "Gospod, ste vi?"

"Tukaj slovenska župnija, župnik Ivan pri telefonu." je ponovil, da bi ne bilo več dvomov.

"Poslušajte, gospod, mož mi

je umrl, ali bi ga lahko pokopali po slovensko?"

"Moje iskreno sožalje, gospa, vendar bi Vas prosil, da mi najprej poveste, kdo ste in od kod kličete. Po glasu Vas nisem mogel spoznati." je poskušal spraviti pogovor k potrebnim jasnosti. Smrt v družini je huda stvar in priprava pogreba zahteva pozoren preudarek.

"Ja, oprostite, seveda..." je postal glas v slušalki bolj zbran, medtem pa je župnik iskal med papirji na mizi pisalo in sedel.

"Nada Rebec tukaj, mi živimo v Bad Holmu. Možu je ime Henrik. Včeraj je umrl v bolnišnici. Raka je imel, revež ubogi."

Hlipanje se je med temi odrezanimi stavki zgostilo v zategel žalni jok.

Župnik je razumevajoče in sam prizadet poskušal tolažiti, pa se mu je zdelo, da ne najde pravih besed. Vendar je delil čustvo žalosti, ki je prihajalo iz slušalke.

"Gospa, prepustite ga zdaj Bogu. Dotrpel je. Ne muči se več. Zdaj morate kar trdno zaupati v božjo dobroto."

Premolknil je za trenutek.

"Je bil Vaš mož dolgo v bolnišnici?"

"Šest mesecev."

"Škoda, da niste poklicali že prej. Obiskal bi ga in..."

"Veste, sem se bala, da se bo prestrašil in še kaj hudega mislil."

"Pa je bil previden?" je zaskrbelo župnika. Ni se mogel ustavljati neljubi slutnji, ki so jo zbudile v njem pravkar izrečene besede. Doživel je že toliko pri-

merov pred, ob in po smrti rojakov, ko so njegovi verniki ravnali brez misli na božjo pomoč.

"Ni bil. Veste, je umrl ponoči, kar na hitro. Še prejšnji dan popoldne sem bila pri njem in je govoril, da mu gre kar dobro. Pa tako daleč ste, saj ne bi mogli priti," je hitela pojasnjevati in prepričevati žena. Glas je razodeval, da se zaveda kritike, ki jo je vsebovalo župnikovo vprašanje.

"Saj so bolniški duhovniki na razpolago povsod. Niste nič povprašali po njem in povedali, da je Vaš mož katoličan?"

"Nič ne vem, saj nič ne vem..." se je zgubil glas v hlipanju in joku. Nemočen in tih je duhovnik obstal in čakal, da se njena prizadetost poleže. Vedel je, da mora dopustiti, da se izteče žalost in razbremeni duša.

"Ali ga boste pokopali po naše?" se je izluščilo najpomembnejše vprašanje v njegov molk.

Moral je preusmeriti pogovor k potrebnim informacijam. Povedala je, kateri zavod ureja vse potrebno za pogreb in v kateri cerkvi bo pogrebna maša. Ker bo prav gotovo nekaj Nemcev, njegovih prijateljev in sodelavcev, naj bo nekaj tudi v nemškem jeziku, da ne ostanejo ti povsem porinjeni v stran.

V njem je ostal nelagoden občutek, potem ko je po sožalnih besedah in izrazih sočustvovanja in spodbujanja k veri v Boga in njegovo previdnost, odložila slušalko in trenutek potem tudi on.

Privoščil si je požirek kave, ki se je bila medtem shladila. Moral si je vzeti nekaj časa za premislek. Medtem je prelistal škofijski naslovnik in našel naslov in telefon župnije pogreba. Zavrtel je številko.

Oglasila se je tajnica. Vedela je za pokojnega. Pripomnila je, da je bila žena že pri njih in da je nekaj nerodnih težav. Pokojni namreč sploh ni bil zapisan v cerkveni statistiki. Raziskovanje je pripeljalo do datuma pred dvajsetimi leti, ko je izstopil iz Cerkve. Tamkajšnji duhovnik je ženi povedal, da nima pravice pokopati cerkveno človeka, ki se je v življenju nedvoumno pri zavesti odločil, da zapusti Cerkev. Žena se očitno ni dala ugnati in je poskušala še pri njem. Tak je bil sklep uradnice ob koncu njunega pogovora.

Župnik je bil prepaden. Torej si ga je žena želela sposoditi, ker najbrž ne bo vedel, da je pokojni zapustil katoliško vero. Odložil je telefon in v srce je legla težka mora.

Kaj naj stori? Naj pokliče žensko in jo naravnost vpraša o vsem? Naj pokliče in trdo pove, da ima laž kratke noge in ji odreče cerkveni pogreb? Dolžan ji je pojasniti, da se je njen mož odločil in da zdaj niti duhovnik ne more tega popravljati. Če so bili v stiski, zakaj se niso posvetovali in povprašali, kaj pomeni pred državnim uradnikom izrečena beseda, da izstopa iz katoliške Cerkve.

Morda pa ne gre za nevero, ampak za prihranek nekaj marke cerkvenega davka. To je gotovo vmes, toda zakaj tako lahkotno napraviti dejanje, ki duhovnika spravlja v takšno zadrego. Če ga pokoplje, bodo ljudje imeli dokaz, da vsakdo lahko zapusti Cerkev, pa se nič ne zgodi. Če ga ne pokoplje, bo osramočena žena in gotovo še koga drugega srd se bo stresel nanj, češ, kakšen slab duhovnik, ker noče pomagati niti svojim rojakom na tujem. In

pribili bodo samozavestno: Zakaj pa ga plačujemo!

Vedel je, da bo moral govoriti bolečo resnico v trenutkih, ko bi rad le tolažil in vlival krščansko upanje in zaupanje.

Zamesili so si to zmešnjavo sami, obsojali bodo pa njega. Še poslušali ga ne bodo, ko jim bo zagotovil, da bo molil za pokojnega. Bil je do dna srca užaloščen in nemočen.

jc

zahvala

Iskrena hvala vsem, ki so namesto venca na grob pok. **Eri-ke Žmavc in pok. Tomaža Zienerta** darovali skupaj 2.550 DM za materinski dom v Postojni oziroma za otroke brez doma. Hvala tudi g. župniku **Janezu Puclju**, ki je denar poslal Družini Kristusa Odrešenika v Ljubljani. Svojem in prijateljem iskreno sožalje!

V Družini Kristusa Odrešenika se vsak mesec daruje sv. maša za vse žive in pokojne dobrotnike, h katerim sta prišteta tudi Vaša pokojnika.

Bog plačaj!

*Za Družino Kristusa Odrešenika
Angela Kotnik
Ljubljana, Bezenškova ul. 1*

P. S. Družina Kristusa Odrešenika je cerkvena ustanova, ki svoja bivališča deli s potrebnimi in že vrsto let daje zavetje ljudem v stiski, posebno materam samohranilkam, otrokom brez staršev, invalidnim otrokom in drugim.

Že leta 1990 je začela graditi večji dom v Postojni. V delno zgrajeni stavbi že stanujejo 4 matere s skupaj 9 otroki. Nadaljnja gradnja stoji zaradi pomanjkanja denarja.

Družina se toplo priporoča za denarno pomoč!

lojze kozar

materina ruta

Ženska je stopila na prag in zaklicala v razžarjen zrak: "Pej! Hitro pridi, Pej!"

In okrog ogla je pritekel droben deček. Oči je imel še nekoliko rdeče in vzdihnil je, ko se je ustavil, kakor da je pravkar nehal jokati. Z velikimi lepimi temnimi očmi je strmel v gospodinjo.

"Pridi noter," je rekla in odprla vežna vrata.

Ko sta vstopila in je mali strmel v Miškovo brado, je rekla:

"Poslušaj, Pej. Zdaj boš šel s tem stricem tja domov, kjer je bila doma tvoja mama. Tam te bodo že kam spravili. Vidiš, mame nimaš več, da bi lahko tu ostal."

**Najbolj ga je
zanimala
brada.**

Mali gotovo ni razumel, kar mu je Lena rekla. Opazoval je starega, ki je imel suktno sešito iz najrazličnejših kosov blaga in vsak kos je bil svoje barve. Na nogah je imel ogromne čevlje z lesenimi podplati, na glavi pa klobuk, ki je bil ves zveržen in tako malomarno posajen na razmršene lase, kakor da se norčuje iz gospodarja, ki ga nosi. Najbolj ga je zanimala brada. Bila je dolga in belo rumena, pa nisi vedel, ali je bela zaradi starosti ali rumena zaradi mladosti. Ta čudna goščava je pokrivala skoraj ves obraz. Še lične kosti so bile obraščene in brki so bili tako zmešani, da ust skoraj ni

bilo videti. Ušesa so se kar skrila v naježenih laseh, ki so se na tilniku zavihali nazaj navzgor. Deček je gledal to čudno in strašno prikazen in se mu je uprl. Oči so ga gledale spodobujajoče in dobrohotno, toda obrvi so tako grozno štrlele, da je pogled kljub vsemu imel nekam divji izraz. Koža na obrazu pa je bila nežna in nenavadno mlada, kakor je koža svetlolasih ljudi.

Pej se je skrtil za žensko, se oprijel njenega krila in s strahom v očeh ječjal:

"Ne, teta, ne! Ne dajte me stricu. Ne grem s stricem!"

"Ne bodi neumen, Pej. Saj veš, da nisi naš in moraš iti. Stric te bo odpeljal v tvojo vas. Saj pravim, v mamino vas."

"Ne, teta! Jaz bom vaš. Vedno bom vaš in priden bom, samo ne dajte me," je stokal mali in se z vso silo oklepel gospodinje.

"Nič se ne boj, Pej. Zdaj pojdeš pač z mano. In če ti tam ne bo po volji, ubežiš nazaj sem. In jaz bom zopet zaslužil dve kroni. Lena, kar skupaj spravi, kar ima in poveži v culo."

"Kar ima, ima na sebi. Hlačke in srajco. Menda ne misliš, da ima nedeljsko obleko?"

"Pa je mati kaj imela. Saj ji menda nisi dala vsega v grob."

"Imela? Kaj naj bi sirota imela. Eno obleko je imela in tale predpasnik."

"Ki si si ga že prisvojila in ga nosiš, da ga ne bi molji razjedli. Pozimi pa je hodila menda bosa, kaj? In brez rute."

Starec je začel žensko jezno gledati.

"Poslušaj, da ti povem: ti si kmetica, ona je bila skoraj beračica. Tudi jaz sem napol berač in vem, da tudi najrevnejši hlapec nekaj ima. Obdrži oble-

Spomin na slovesnost svete birme v Stuttgartu letos 15. junija

*In birma 15.6.1995
Stuttgart*

ko, če že hočeš. Ne bom te spraševal, kaj vse je bilo, prinesi pa njene čevlje. Te bo fantek kdaj obul. In kar je spominkov." Ženska se je jezno iztrgala jokajočemu dečku in odšla v sobo. Mali se je zatekel v ozek prostor med steno in posteljo in od tam strmo pogledoval namrščenega moža. Ni razumel, kaj se dogaja, prevzel ga je samo velik strah pred tem bradatim človekom in bi raje umrl kakor šel z njim. In zakaj bi moral iti? Zakaj ne gre Francek ali Gusti ali Fani, zakaj prav on. Kadar je kaj nevšečnega, je vedno on na vrsti.

Če je bila ubita šipa in niso vedeli, kdo jo je pobil, je bil tepen Pejpo. Če je bila noč in so pozabili zapreti hlevska vrata, jih je moral iti zapirati Pejpo. Kadar je bila teta jezna in je začela pretepiti otroke, je bil vedno Pejpo najbolj pri roki. Kadar pa je bilo kaj dobrega, je bil vedno zadnji, vedno pozabljen. In zdaj, zdaj mora s tem neznanim človekom zopet on. Vse nesreče pridejo vedno le nadenj.

**"Tole je vse,
kar je ostalo."**

Po malem se je cmeril in skrivaj škilil na strica, ki je sedel pri mizi, kakor da je tu doma in je po domače bobnal s prsti po orehovem lesu in potihoma žvižgal. Pejpo se je bal človeka, ki žvižga. Žvižgal je Francek in ga bunkal na vse pretege. Menda žvižga tudi kača, preden ugrizne. On sam je že večkrat poskusil žvižgati, toda doslej ni spravil nobenega glasu izmed zob. Zaradi tega mu je bilo zelo hudo, saj je verjel, da bi ga takoj vsi bolj cenili in se ga nemara celo balo, če bi znal žviž-

V Krefeldu po birmi: birmanci, botri, prvoobhajanci, narodne noše skupaj s škofom msgr. Metodom Pirihom in duhovniki pred številnimi fotografi.

gati. Stric pa zna, in še kako. Torej zna gotovo tudi krepko udariti.

"Tole je vse, kar je ostalo," je rekla gospodinja in položila na mizo ponošene ženske čevlje, svilen nedeljsko ruto in star molitvenik, ki se mu je videla vezava na hrbtni strani, platnice pa so še držale, saj so bile obite s tanko medenino, na čelu knjige pa je bil pritrjen debel križ iz rumene kosti s srebrnim Zveličarjem.

"Za vse ostalo, kar si zatajila, te bodo pa v peklu cvrli. Toda kaj meni mar, saj ne bo mene peklo. Kaj pa pokojničin denar, a? Ta pripada sedaj otroku."

"Ti moj ljubi Jezus, zdaj pa še denar! Kaj si znorel? Kakšen denar neki! Kje bi ga pokojna le vzela?"

"Ti je delala zastoj? Ji nisi prav nič plačevala?"

"Plačala, kolikor je bilo prav. Ne vtikaj nosu v stvari, ki ti niso nič mar. Ali ti morda dve kroni nista dovolj in bi se še od malega rad kaj sposodil? Županu menda ne boš nosil denarja?"

"Imam zadosti svojega. Tujega ne maram, najmanj pa od takih sirot. Govorim le tebi v prid. Da te ne bo ponoči tlačila mora, to je vrag, ki si za krivični denar kupi svinca in ti ponoči z njim obteži srce in želodec."

"Samo ne pridigaj! Ne pristaja ti, ker imaš brado. Še ta ruta pravzaprav pripada meni in se moji Faniki tako lepo poda, saj je kupljena za denar, ki sem ga pokojni jaz dala za delo ne samo za nazaj, ampak tudi za naprej. Pa je revica prej umrla, preden ga je mogla do kraja odslužiti." V kuhinjo so se pripodili otroci in obstali kot vkopani, ko so zagledali moža iz gozda.

"Pojdi sem, Fani, da ti pomerim ruto. Poglej, Miška, kako lepo se ji poda! Kako lepa je v tej rumeni svili. No, pa jo bo že katera od županovih ponosila, kajti meni siroti pripadajo samo stroški in trud in izdatki za pogreb. In to tudi ni nič, da sem malega imela kakor za svojega, zdaj bom še kriva, da sem siroto oropala."

(se nadaljuje)

iz življenja naših župnij po Evropi

anglija

V prejšnji številki NL smo objavili vabilo na bližajoči se Slovenski dan na zadnjo nedeljo meseca maja v Bedfordu. Vodil ga je naš stari znanec in prijatelj **prof. dr. Drago Ocvirk**. Bogoslužje, s katerim smo dan začeli, je poživljalo

petje MePZ "Peca" iz Globasnice na Koroškem pod vodstvom pevovodje **g. Stanka Polzerja**, magistra muzikologije. Pri sv. maši sta s prof. Dragom Ocvirkom somaševala še dobroloveški dekan in župnik v Globasnici, gospod **Peter Šticker**, ter naš župnik **g. Cikanek**. Sv. mašo smo sklenili s petimi litanijami Matere božje in blagoslovom z Najsvetejšim. Po končanem slovesnem bogoslužju je kar v cerkvi sledil koncert pevskega zbora naših gostov s Koroškega. Za nas so izbrali odličen spored z izvrstnim izvajanjem koroških in drugih slovenskih pesmi. Rojaki iz Anglije in Walesa, ki so se v velikem številu zbrali na Slovenskem dnevu, so bili nad pevci navdušeni. Sledil je družabni del dneva s kosilom v župnijski dvorani in še zabavni s petjem večine navzočih, ki se mu je pridružila še harmonika v izurjenih rokah pevovodje **Stanka**. Proti večeru smo se, v upanju na vnovično srečanje čez dve leti v Bedfordu, zadovoljni razšli.

Prereditelji letošnjega Slovenskega dne, dobri rojaki iz Bedforda, župnijski pastoralni svet naše misije in župnik so bili zelo zadovoljni s presenetljivo veliko udeležbo rojakov. Slovensko veleposlaništvo v Londonu je zastopal gospod **Ciril Košak**, odpravnik poslov. V imenu naše katoliške misije

in vse slovenske katoliške skupnosti v Veliki Britaniji se župnijski pastoralni svet zahvaljuje Slovenskemu kulturnemu društvu iz Globasnice in njegovemu predsedniku gospodu **Bernardu Sadovniku** za ves njihov trud in prihod med nas. Še posebej pa za petje MePZ "Peca". Zahvala gre tudi prirediteljem dneva, našim požrtvovalnim rojakom iz Bedforda.

Med poletnimi počitnicami je NAŠ DOM v Londonu poln predvsem mladih ljudi: dijakov, študentov, študirajočih duhovnikov in drugih obiskovalcev Londona. Med bivanjem v Londonu sredi julija (v Barbican Y.M.C.A.) so v kapelo našega doma prihajali k sv. maši ministrantje iz župnije Kranj pod vodstvom njihovega kaplana, gospoda **Jožeta Černeta** in kaplana iz Dolenjskih Toplic, gospoda **Romana Starca**. Bilo jih je okrog trideset in so vsakokrat napolnili našo majhno, skromno kapelo. Imeli smo prepričljiv vtis, da so se v našem domu domače in zato dobro počutili. Smemo upati, da bo iz njihovih vrst izšel kakšen duhovni poklic - saj so to dobri, nekateri med njimi prav idealni fantje.

Zahvala

Družina pokojnega **Alojza Slavka Metelka** iz Rochdalea, sinovi Alois, Peter in Tony ter sestra Marija, por. Grkman, z družino, se iskreno zahvaljujejo vsem slovenskim rojakom, ki so se v velikem številu poslovili od pokojnega očeta, brata, svaka in strica Lojzeta s sveto mašo in ga pospremili k večnemu počitku na rochdalsko pokopališče.

Zahvaljujejo se tudi vsem trem navzočim duhovnikom: gospodu župniku tamkajšnje angleške katoliške župnije, ki je vodil bogoslužje in pogreb, ter obema slovenskima duhovnikoma, gospodu **Janezu Puciju**, škofovemu delegatu, in našemu župniku gospodu **Cikaneku** za somaševanje in tolažilne besede pri sv. maši. Hvala tudi pevcem slovenskega pevskega zbora za občuteno petje med bogoslužjem.

Zahvalo izrekajo tudi vsem, ki so darovali za sv. mašo in cvetje ali za "British Heart Foundation".

Slovo od Rudija Zajca

V ponedeljek, 17. julija, ob 5. uri popoldne se je v St. Jame's Hospital v

Po mednarodni maši skupina Slovencev z nadškofom Michaelom Bownom

Pokojni Rudi Zajc (1923 - 1995)

Leedsu izteklo zemeljsko življenje našega dobrega rojaka in prijatelja **Rudija Zajca**. Od njega smo se poslovili slovenski rojaki iz okolice Keighlyja in Rochdalea ter številni angleški prijatelji in prijateljki ter znanci drugih narodnosti. V petek, 21. julija, ob 12. uri smo se zbrali pri sv. maši, ki jo je vodil župnik tukajšnje angleške fare Sv. Ane ob somaševanju gospoda **Petra Kravosa** in gospoda župnika **Cikane-ka**. Naš župnik g. Cikanek je vodil pogrebni sprevod ter v slovenskem jeziku molil ob grobu in spregovoril po-

slovilne ter tolažilne besede. Slovenski pevci so mu lepo zapeli v slovo pri sv. maši, saj je bil pokojni Rudi tudi sam dober pevec in član slovenskega pevskega zbora.

Pokojni Rudi se je rodil pred 71 leti, 28. decembra 1923, v Malih Lesah v župniji Krka na Dolenjskem. Iz lepega dolenjskega domačega okolja ga je že 17-letnega fantiča iztrgala vojna. Pri osemnajstih se je pridružil vaški straži, po dogodkih na Turjaku pa domobrancem. Na koncu vojne se je znašel v Vetrinju, od koder se mu je skupaj z bratom **Jožetom** posrečilo izogniti se prevare polnim Angležem, ki so begunce vračali krvi žejnim komunistom v roke. Preživljala sta se z delom pri nekem koroškem kmetu vse do leta 1948. Kljub vsem tragičnem dogodkom, ki so jih povzročali Angleži, ju je nuja za preživetje pripeljala prav v Anglijo, kjer sta si s trdim delom ustvarila domova in družini. Starejši Jože je odšel v večnost pred mnogimi leti. Rudi pa je kljub slabemu zdravju dočakal kar lepo starost. Zaradi oslabelega srca je bolehal polnih 18 let. Zadnja dva meseca pa je močno trpel zaradi telesnih bolečin. Smrt je prišla zanj kot odrešitev od trpljenja.

Rudi je bil človek dobrodušnega in vedrega značaja, zato so se rojaki na njegovem domu radi zbirali po slo-

venskih mašah v Keighlyju. Pri Zajčevih so vedno bili deležni ljubeznivega gostoljubja z bogato postrežbo. Slovenci bomo Rudija ohranili v najlepšem spominu. Bog naj mu bo plačnik za vse, kar je v življenju dobrega storil. Njegovi ženi Ivanki, družini in drugim svojcem ter sorodnikom izrekamo naše iskreno sožalje.

Naj počiva mirno v Bogu naš Rudi Zajc in na svidenje nad zvezdami!

Vabilo na misijonski dan v Bedford, v soboto, 30. septembra

Vse rojake, ljubitelje misijonov in prijatelje slovenskih misijonarjev vabimo na letošnji slovenski misijonski dan, ki ga bomo začeli v soboto, 30. septembra, ob 16. uri s sveto mašo v katoliški cerkvi Holy Cross na Goldington Road v Bedfordu. Mašno bogoslužje bo vodil prof. dr. **Drago Ocvirk**, urednik Misijonskih obzorij (slovensko misijonsko glasilo - mesečnik) ob somaševanju misijonarja iz Zambije, patra **Janeza Mujdrice** in našega gospoda župnika.

Po bogoslužju bo v župnijski dvorani družabno srečanje z misijonsko tombolo in srečolovom.

Vsi lepo in pristrčno vabljeni!

ŽPS slovenske kat. misije

(Linz) Dr. Lipovšek, g. Lavrič, škof Aichern in g. Počivavšek na nedeljo Sv. Trojice zbrani na škofiji v Linzu

avstrija

LINZ

Zbor mariborske stolnice na obisku v lincerski stolnici

11. junija, na praznik sv. Trojice, nas je obiskal cerkveni pevski zbor mariborske stolnice.

Lincerski škof **Maksimilijan Aichern** je maševal v slovenskem in nemškem jeziku. **G. dr. Lipovšek, poleg njega sta somaševala g. Ciril Lavrič in g. Ludvik Počivavšek**, je prevedel v slovenščino vso pridigo in pozdrave g. škofa Aicherna. Škof je že v pozdravu poudaril, da je močno povezan z našimi škofijami v Mariboru, Ljubljani in v Kopru že od takrat, ko je bil še prelat v St. Lambrechtu na

Koroškem. Ko je bil imenovan za lincerskega škofa, so mu slovenski škofje rekli: Ti odhajaš na sever, toda tvoje srce ostane na jugu. Pred vsemi je najprej pozdravil stolnega župnika g. dr. Lipovška, vse somaševalce, pevski zbor, posebno pa še g. Cirila Lavriča, ker nas je obiskal in z nami somaševal. Zahvalil se je tudi g. Ludviku Počivavšku za njegovo delo v Linzu in Salzburgu (Freilassingu). Pozdravil je tudi slovensko skupnost v Linzu.

Izpred oltarja so mogočno donele slovenske pesmi, ki jih je na orgle spremljal mariborski bogoslovec. Pevododkinja je imela težko nalogo pri vodenju in pripravi tako mogočnega petja. (Prosim pa, da mi oprostite, ker na žalost ne vem imen posameznikov.) Večji del petja pri maši je spremljala godba na pihala iz Maribora.

Po maši je g. škof Aichern vse Slovence povabil v škofijo na en "stamperl" domačega žganja in pokazal vse prostore ter slike vseh lincerskih škofov (med njimi sta tudi dva Slovenca). V njegovi pisarni je na zidu v okviru napisan Očenaš v slovenščini. Tudi v škofovskih prostorih so donele mogočne slovenske narodne pesmi. Pevice, duhovnike in ožje sodelavce je škof povabil na kosilo. Po kosilu smo si ogledali znamenito cerkev v Wihleringu, nato so se naši gostje vrnili domov.

Mašo je g. dr. Schorn iz Salzburga, sošolec g. Lavriča in zaveden Slovenec, posnel na filmsko kamero.

Vsi smo občudovali g. Cirila Lavriča, da je kljub težki bolezni zdržal celo mašo in še potem v škofijskih prostorih, nato se je vrnil v bolnišnico. Pevskemu zboru iz Maribora in g. dr. Lipovšku se iskreno zahvaljujemo za obisk.

S slovensko mašo smo se morali zopet preseliti iz Kolpinghausa (ker jo bodo porušili in naredili novo), zato je začasno slovenska maša v veliki dvorani našega centra. Pričakujemo, da se bomo okrog 1. oktobra vrnili v prenovljeno cerkev pri karmeličankah.

V našem centru smo vsako nedeljo nekaj praznovali, 14. junija je praznovala god **ga. Gizela Kerec** iz Astena. 21. 6. so nas obiskali naši prijatelji iz Frailassinga in Halleina. 28. 6. je praz-

novala rojstni dan in poroko **Sabina Hauseder**. Ob velikem številu svatov smo se zadržali do poznega večera. Polne roke dela sta imela njena mama **Viktorija** in **Ivan Brodarič**. Skoraj en teden so pripravljali in dva dni pospravljali.

Prvo nedeljo v juliju je praznovala rojstni dan **ga. Anica Vrečič**. Tudi ona in **g. Berti Leeb** sta nam plačala kosilo, pecivo in pijačo. Vsem se lepo zahvaljujemo in iskreno čestitamo. Lepa hvala tudi **g. Ludviku Sadlu**, ker nas je tako razgibal s poskočnimi vizami na harmoniko.

Letos smo imeli samo enega prvooobhajanca. **Štefan Leeb** je imel prvo nedeljo v juliju ponovitev prvega sv. obhajila. Gospod župnik Ludvik Počivavšek ga je v pridigi lepo nagovoril. Želimo mu, da bi postal dober vernik naše skupnosti.

V Odrancih v Prekmurju je 4 dni pred 80. rojstnim dnem, 20. 7. 1995, umrla **ga. Marija Dominko**. Ga. Dominkova je bila mati našega dobrega in pridnega sodelavca **Martina Dominka**. Pogreb je bil v petek, 21. 7. ob štirih popoldne na pokopališču v Odrancih. Gospod župnik iz Odranec se ji je lepo zahvalil za njeno versko življenje in versko vzgojo otrok. Slovensko skupnost iz Linza sta poleg sina Martina zastopala **g. Stanko Duhanič** in **Anton Zore**. G. Martinu, bratu, sestri in vsem sorodnikom izrekamo iskreno sožalje.

Opozarjamo vse slovenske rojake, da bo maša narodov tudi letos zadnje nedeljo v septembru, 24. 9. 1995 ob 11.30 v lincerski stolnici. Maševal bo lincerski škof Maksimilijan Aichern. Prosim, da Vas pride čim več v narodnih nošah.

Anton Zore

DUNAJ

Letošnji spomladanski izlet smo namenili obisku znamenitih pasijonskih iger v Kirchschatlagu. Pripravo izleta je prevzela **ga. Karmen Fabi** in ga tudi uspešno izpeljala.

21. maja smo se navsezgodaj zjutraj z avtobusom odpeljali z Dunaja v Bucklige Welt, kjer leži kraj Kirchschatlag. Spotoma smo si ogledali obram-

beno cerkev v Edlitzu. Cerkev je namreč opremljena z značilnimi obrambnimi stolpiči iz turških časov.

V Kirschlag smo prispele še pravočasno, da smo se lahko udeležili svete maše ob 9.30, pri kateri smo sodelovali s prošnjami in zapeli Kraljici majnika na čast "Spet kliče nas venčani maj".

Po maši je sledil ogled krajevnega muzeja, nato pa nas je v bližnji gostilni čakalo okusno kosilo. V prijetnem ozračju se je hitro približal čas pasijonskih iger.

Pasijonske igre v Kirschlagu so na sporedu vsako nedeljo med 14. majem in 15. oktobrom s pričetkom ob 13.30. V igrah sodeluje več kot 400 udeležencev - odraslih, mladincev in otrok. Dvorana, ki je bila zgrajena v ta namen - igre so namreč postale tradicionalne in se ponavljajo vsako leto - lahko sprejme 1.200 gledalcev. Vsako nedeljo prihajajo ljudje iz vseh krajev Avstrije in iz tujine. Tako smo tam srečali tudi Slovence.

Med pasijonskimi igrami - bolje rečeno med uprizorjanjem Kristusovega življenja - smo podoživljali Gospodovo trpljenje od hozane na cvetno nedeljo, zadnje večerje, trpljenja na Olski gori, križevega pota na Golgoti do vrhunca Njegovega trpljenja, ko se je na križu žrtvoval za človeštvo, in Njegove veličastne zmage nad smrtjo v zari velikonočnega jutra.

Igralci amaterji so pasijon zaigrali doživeto, ne samo kot dobri igralci, ampak kot ljudje s trdno vero. Doživetje je neponovljivo. Ko smo odhajali iz dvorane, vsak s svojimi mislimi, so v meni še vedno odmevale Njegove besede: "Ne bojte se, jaz sem z vami vse dni do konca."

Na poti domov smo se ustavili še pri "heurigen" (vrsta avstrijskih gostiln z "letošnjim" pridelkom vina), kjer smo večerjali in si nazdravili.

Hvala vsem, ki so pripomogli pri ogledu teh iger.

V nedeljo, 11. 6. 1995, na praznik Svete Trojice smo se odzvali povabilu sosednje prijateljske župnije Kristusovega vstajenja in sodelovali pri njihovem farnem slavju. Predstavili smo življenje in delo naše skupnosti in vse

udeležence pogostili s slovenskimi specialitetami. Vino nam je v ta namen podaril AGROIND 1894 iz Vipave, domačo slivovko **gospod Franc Žan** iz Kranja, naš zvesti sodelavec gospod **Werner Oswald**, naše pridne žene pa so spet poskrbele za odlično pecivo.

Posebne pozornosti je bil deležen mladinski pihalni orkester ALPLES iz Železnikov. Njihova glasba je že na večer pred praznikom očarala prebivalce bližnjega kraja Giesshuebl, kjer se je zbralo tudi mnogo Slovencev, da je bilo pravo slovensko-avstrijsko ozračje.

Karmen Fabi

15. 6. - Skupno praznovanje Rešnje-ga telesa z avstrijskima župnijama svetega Jožefa in Kristusovega vstajenja je postalo tradicionalno. Letos smo pri sv. maši na Bacherplatzu počastili Gospoda. Slovenci smo sodelovali z branjem drugega berila, evangelija in s petjem ene slovenske pesmi. Prišle so tudi narodne noše. Po maši smo se v procesiji, med katero smo prepevali in so igrale fanfare, podali v cerkev sv. Jožefa, kjer je sledil sklepni blagoslov in nato še zakuska.

25. 6. Farno žegnanje je v naši cerkvi Srca Jezusovega že več let dvojezično. Tako je bilo tudi letos. Svete evharistije se je udeležilo precej ljudi - Slovencev in Avstrijcev. Avstrijci so sicer slovesno praznovali praznik Srca Jezusovega že v petek, 23. 6., ob udeležbi nekaterih Slovencev, vendar so v nedeljo vseeno spet prišli k skupni slovesnosti, ki jo je vodil naš dušni pastir Toni Štekl. Ko smo se med petjem Očenaša prijeli za roke, smo začutili, da smo v resnici ena sama velika družina pred obličjem Vsemogočnega. Po sveti maši je sledil piknik z grilanjem.

V nedeljo, 2. julija, pa je gospod Štekl maševal po zahvalnem namenu. Za mašo je namreč darovala **družina Pirc**, ki se je poslovila od nas in od Dunaja. **Dipl. ing. Marijan in Irena** sta bila vrsto let s svojimi 5 otroki zvesta obiskovalca slovenskih nedeljskih svetih maš. Aktivno sta delovala v Slovenskem pastoralnem centru. Gospod Pirc je bil član in predsednik žup-

nijskega sveta, pred leti tudi predsednik slovenskega kulturnega društva na Dunaju. S svojim verskim življenjem, aktivnostjo med nami, prijaznostjo, vedrino in ljubeznijo do bližnjega sta nam oba dajala zgled, ne da bi se tega zavedala. Njihov odhod v domovino pomeni za našo skupnost veliko izgubo. V imenu vseh se jim je po maši zahvalil gospod župnik, gospod Pirc pa se je vsem zahvalil za dobro počutje med nami.

Na zakuski v dvorani, kamor nas je družina Pirc vse povabila po sv. maši, smo skupaj zapeli še nekaj slovenskih ljudskih pesmi, potem pa so sledili objemi, stiski rok z najboljšimi željami, solze...

Pirčevi, pogrešali vas bomo, naj bo Bog z vami!

Še pomembna novica:

Avstrijska škofovska konferenca je letos marca imenovala našega dušnega pastirja gospoda **Tonija Štekla** za **direktorja vseh narodnostnih katoliških skupnosti v Avstriji**. To je gotovo veliko priznanje našemu dušnemu pastirju in posredno tudi Slovence. Gospodu Šteklu izrekamo iskrene čestitke in veliko božjega blagoslova pri opravljanju te odgovorne naloge.

Leopold pozdrav z Dunaja *Darja B*

PREDARLSKA

Materinska proslava

Vse se veseli pomladi, ker je narava v tem času vsa v zelenju in cvetju. Majniški dnevi imajo poseben čar. Posvečen je Mariji, božji Materi, ki jo častimo s šmarnično pobožnostjo. Kot nebeško mater jo slavimo in ji priporočamo vse zemeljske matere - njen zglede naj bi postal ideal vsake matere. S tem namenom prirajamo materinske proslave v mesecu majniku. Spominjamo se naših mater in se jim zahvalimo za njihovo velikodušnost, žrtve in zglede nesebičnega življenja. Kdor je v službi življenja in dela za bližnjega, zasluži naziv matere v najvišjem pomenu besede. Koliko jih še zasluži ta vzvišen pomen imena **matere**? Če pomislimo na vse mogoče načine preprečevanja, odstranjevanja in ubijanja še nerojenih življenj. Ali pa na tolikere zlorabe otrok, ki so izpostavljeni krutostim in vsemogočim načinom mučenja. Ob tem se je vredno zamisliti in se vprašati, kam vse to vodi. Tudi ob materinskem dnevu je priložnost, da damo odgovor in obračun o kulturi življenja, o kateri tako pogosto govori papež in opozarja današnji svet. Treba bo spremeniti "moderno" miselnost in se vrniti na trdne temelje, sicer se nam obeta slaba prihodnost. Na mladih se gradi

(Dunaj) Udeleženci letošnjega majskega izleta v Kirchschatl

(Mericoourt) Silvi pripravlja rože za prvo sveto obhajilo.

svet in pričakuje zanesljiva prihodnost.

Drugo soboto v majniku, 13. 5. 1995, smo se zbrali v Dornbirnu, da se oddolžimo našim dobrim mamicam. Okrašena in preurejena župnijska dvorana se je docela napolnila. Vreme sicer ni bilo bogve kako prijazno, pomembno je, da je bilo v srcu pravo razpoloženje. Že v pozdravih in pesmih našega zbora smo začutili pravo domačnost, ki je za tak praznik potrebna. Zaslužene pohvale so bili deležni otroci, ki so z recitacijami, pesmimi in igranjem skušali pričarati lepoto materinstva, ga vrednotiti in se zahvaliti svojim mamicam.

Na proslavi je bilo lepo poskrbljeno za okrepčilo, za kar so spet poskrbele v glavnem naše matere. Že doma so napekle slovensko potico in druge dobrote. Za pijačo so poskrbeli možje, kot se to spodobi. Premalo je, da bi jim samo "zalonali"; naj se pozna hvaležnost in večja pozornost ter ljubeznivost v domači družini.

Po kulturnem programu so za dobro voljo skrbeli naši fantje. Lepo in prijetno je, če složno in velikodušno vsak nekaj prispeva in pomaga. Z zadovoljstvom se vračamo na domove z mislijo, da je v prijateljski skupnosti moč, ki je hkrati priznanje za izvršeno delo.

Zahvala gre tudi Gastarbeiter referatu feldkirchenske škofije, ki je najel

dvorano in gmotno podprl proslavo. Seveda pa ne smemo pozabiti na vse tiste, ki so delali v "ozadju" in jih ni nihče videl; brez njih bi veliko manjkalo. Vsem hvala in priznanje za velikodušnost in lep potek materinskega dne.

belgija

LIMBURG - LIÈGE

Na binškočni ponedeljek smo romali v Banneux. Božjo pot smo združili z obiskom ukrajinske pristave sredi ardenskih gozdov. Vreme nam ni bilo naklonjeno, vendar smo imeli prijeten dan v prijateljskem sožitju. Želeli bi, da bi se tudi rojaki iz okolice Liègea za to lepo srečanje bolj zanimali.

Opozarjamo na 35. slovenski dan, ki bo v soboto pred drugo nedeljo v oktobru (7. oktobra) v Eisdeniu. To bo praznik kulture, krščanske in politične zanesljivosti naših ljudi. V srcu ENO-UMJA smo že naglašali VREDNOTE, ki se šele zdaj počasi, prepocasi ureničujejo. Zelo želimo, da bi tej slovesnosti tudi bolj oddaljeni rojaki posvetili posebno pozornost in jo počastili s svojo navzočnostjo.

Reči pa moramo, da nam zunanje slovesnosti malo pomagajo, če se nanje ne pripravimo na duhovno obnovo.

Naše vabilo, naj bi na leto VSAJ ena knjiga našla svoje mesto v vsaki družini, ne sme ostati "glas vpijočega v puščavi".

Na srečanju treh Slovenij na sv. Višarjah smo imeli čudovit dan. Udeležba je bila zelo lepa. Navzoča je bila tudi skupina naših maturantov iz Argentine. Zjutraj je bil križev pot iz Žabnic po stari poti na Višarje. Vodil ga je **g. Janez Rihar**, vodja slov. kat. središča Slovencev po svetu. Sledilo je predavanje dr. **P. Vencija**, državnega sekretarja za Slovence po svetu. Govoril je o težavah glede sprave ob 50. obletnici konca II. svetovne vojne, pri čemer je naglasil, da je vprašanje sprave obenem vprašanje moralne in duhovne obnove slovenskega naroda.

Škof Metod Pirih je ob somaševanju duhovnikov maševal in pridigal. Po maši je bila skromna pogostitev v "Domu srečanja Lamberta Ehrlicha", za kar so se žrtvovale dobre gospe iz Šentjošta, **g. Aleksij Komjanc** iz Števerjana pa nas je počastil z najboljšo vinsko kapljico.

Pomen Višarij je najbolje izrazil **Lambert Erlich**, rojak iz Žabnic, bogoslovni profesor v Ljubljani in voditelj katoliške mladine, komunisti so ga med vojno ustrelili. Takole pravi: "Ob temeljih te svete gore se stikajo tri poglavitna evropska plemena: Romani, Germani in Slovani. Namesto mejnika so naši očetje postavili na ta otok cerkev, Mariji v čast. To je edini mejnik v Evropi, ki narodov ne ločuje, temveč združuje."

Na Višarjah imamo Slovenci pomembno poslanstvo.

Tam moramo biti navzoči do... sodnega dne.

Vinko Žakelj

francija

Med počitnicami, ko Naša luč ni izhajala, smo v Franciji doživeli veliko stvari. Sploh ne vem, na katerem koncu bi začel poročati.

Razmišljanje ob obisku v Lyonu in njegovi okolici

V maju sem obiskal Lyon in vso njegovo bližnjo in daljno okolico, kjer so razpršeni naši ljudje. Vsak po svoje doživlja svoje življenje in delovanje. Mislim, da bo dovolj, če jih obiščem štirikrat na leto. Vsako srečanje je nekaj lepega, globokega, našega. Vsi se lepo sprejemamo, kot je treba, a vsak duhovniku razloži svoje togobe, skrbi in želje. Včasih se mi zdi, da nas naši ljudje sprašujejo in želijo imeti jasne odgovore na vse, kot da bi bil duhovnik tisti, ki zna odgovoriti vsem na vse. Ljudje se morajo dobro zavedati, da nam že potovanje in obiski po domovih vzamejo veliko moči in da nismo vedno tako dobro razpoloženi, kot bi bilo treba. Vendar je vsako sre-

čanje nekaj novega, globokega in resnega. Pri sv. maši se vedno srečujemo skoraj isti ljudje. Reči je treba, da ljudje ostanejo verni, če so imeli že doma globoko in stvarno vero. Prav posebno je treba pohvaliti družini **Humar in Horvat**, ki redno prihajata k tem srečanjem. Med sv. mašo smo prepevali Marijine pesmi, ki so nam ogrele srce in dušo. Tujina jim ni uničila preprostih slovenskih verskih običajev, temveč so ostali zvesti vsemu, kar jim krepí vero v veliko pečino, kjer zidajo pokoncilsko Cerkev kot temelj resničnega življenja.

Naši ljudje so prisiljeni, da se prilagajajo dvema vidikoma mišljenja in delovanja v srcu Cerkve, in to je idejam zahodnega in vzhodnega vernika. Tu nastajajo težave, ker mladi Slovenci, rojeni v Franciji, iščejo v sebi bolj francosko miselnost kot vrednote slovenskega človeka (na kulturnem, gospodarskem in verskem polju). Vse se počasi premika naprej, a na žalost ugotavljamo, da v družinah, kjer ni bilo pristne slovenske besede ali miselnosti, tam otroci ne živijo v vrtu slovenske kulture. Vsak otrok dobiva kulturo od svojih staršev, saj mu samo oni lahko dajo bogastvo, ki ga nosijo v sebi. Noben otrok ne more biti narodnjak, če mu starši nočejo dati pristne narodne in verske kulture. Kultura človeka se riše in piše v taki obliki, kot jo starši živijo. Ne moremo dati več, kot imamo v sebi. Prav bi bilo, da bi se vsak zavedal, kaj je in kaj more narediti, da bi vse vrednote slovenskega naroda počasi začele spet živeti v vsakem, ki se čuti Slovence, čeprav živi v tujini.

Recital pesmi g. Jožeta Steguja

V nedeljo, 14. maja 1995, ob 18. uri je bil pod vodstvom gospe **Ane Vičič** v slovenskem domu v Châtillonu recital pesmi mladega pesnika **g. Jožeta Steguja**. Kot je bilo povedano med recitalom, je Jože Stegu pristen pesnik, izviren, mlad in poln svetlobe. Poezija ostaja še danes božanska melodija, ki vodi v brezčasnost in nas prisili v razmišljanje in spoznavanje Boga, narave in človeka. Kajti otroci črpajo v globeli luč, svobodo in iščejo pot iz teme v žarek upanja. Pod premiskim grčem je zrastel krhki mladenič, ki ni le

pesniška duša, ampak je globok mislec in kritičen opazovalec okolja in časa. Vsem, ki so lepo recitali in peli, pa gre velika zahvala, da je tudi pariški človek smel "gledati v dlani", kot pravi pesnik sam:

"Morda bodo vzkliše rože
iz razpokanih dlani
in se nam iz ust
spet bo usipal smeh."

Prvo sveto obhajilo v Méricourtu

Čas prvih obhajil je tudi na severu Francije med Slovenci prinesel veliko veselja in priprav. V soboto sva z **g. Jeanom** prišla v Mericourt in takoj začela pripravljati slovensko kapelo za drugi dan, ko je bilo v njej prvič obhajanih 14 otrok, ki so se z **gospo Milko** dvakrat na teden lepo pripravljali, in to celo leto. Gospe Milki in g. Jeanu se prav lepo zahvaljujem, ker sta vse pripravila, da je bil praznik za vse nekaj edinstvenega in velikega. Otrokom, ki so prejeli prvo obhajilo, pa želim, da bi živi Kristus živel v njihovih srcih kot radost in upanje.

Srečanje v Chateauxeu (Indre)

Kot vsako leto smo se na binkoštni (risalski) ponedeljek zbrali v Chateauxeu k skupni sveti maši. Prelat **g. Nace Čretnik** in župnik **g. Silvester Česnik** sta pred sv. mašo spovedovala, med njo pa pod vodstvom prelata Čretnika molila za dobro vseh ljudi. Kar lepo število Slovencev iz tega de-

la Francije se je zbralo okoli oltarja in z ubranimi glasovi pelo stare pesmi. Po sveti maši smo se zbrali v dvorani, ki smo si jo sposodili. Ob bogato obloženih mizah smo se pogovarjali o življenju doma in po svetu. Vsem, ki so sodelovali, se prav lepo zahvaljujemo in vam kličemo na svidenje drugo leto!

Birmovanje v Parizu

Med nas je prišel **g. škof Alojz Uran** in s seboj prinesel košaro dobre volje in lepo pesem, ki je med sveto birmo donela v naši kapeli. Po pridigi je podelil darove Svetega Duha 11 mladim fantom in dekletom, ki so se resno pripravljali na ta veliki dan, ko jih je Sveti Duh napolnil z obilnimi darovi svoje moči. V soboto popoldne jih je g. škof spraševal. Kar dobro so znali odgovarjati na njegova vprašanja. Škof Uran jih je z besedo in globokimi psihološkimi prijemi tako lepo pripravil, da so odgovori kar sami tekli na dan.

V nedeljo je **g. Ciril Valant** (navzoča sta bila tudi slovenski veleposlanik v Franciji gospod **dr. Andrej Capuder** in njegova žena) pred oltarjem v imenu vseh pozdravil g. škofa, dva birmanca pa sta mu izročila v dobrodoščico šopek rož kot znamenje ljubezni in dobrote.

Po podelitvi sv. birmo je gospod škof nekaterim vernikom podelil priz-

(Mericoourt) Jean skupaj z letošnjimi prvoobhajanci

(Pariz) Družina Kogoj na vrtu svojega doma

nanja za njihovo delo med Slovenci v Franciji:

Prelatu **g. Ignaciju Čretniku** za njegovo delo in zasluge pri vodstvu slovenske župnije v Parizu in kot delegata za Slovence v Franciji.

Gospodu Cirilu in Slavki Guštin za njuno delo v Franciji od leta 1957 do danes. Njuna zasluga je bila, da je **g. Jože Flis** že v letu 1975 postavljaj temelje za slovenski dom v Parizu. Sodeloval je pri ustanovitvi župnijskega pastoralnega sveta. Neprenehoma je bil član odbora Društva Slovencev v Parizu, zdaj pa je kot ključar član župnijskega sveta.

Gospod Ivan in Marija Drejnik sta vsa leta bivanja v Franciji aktivno delovala v slovenski skupnosti na verskem in gospodarskem polju. G. Ivan je bil več let podpredsednik in predsednik Društva Slovencev v Parizu. Dobro in pravično je deloval med vsem in se še zdaj trudi za slovensko občestvo v Parizu.

G. Joško in Antonija Kogoj sta se vedno udeleževala vseh aktivnosti v slovenskem občestvu in vedno pridno pomagala v slovenskem domu v Parizu ter vsem slovenskim misijonarjem, ki so tja prihajali. G. Jože je bil več let blagajnik Slovenskega društva v Parizu in s tem lepo pokazal svoje vrline na gospodarskem polju.

Matilda Munih je bila rojena šest mesecev pred začetkom prve svetov-

ne vojne v Selu pri Volčah, v družini, kjer je bilo 12 otrok: 4 dekleta in osem fantov, od katerih živi še vsakih polovica. Še pred petnajstim letom je morala v svet, da si zasluži vsakdanji kruh. V Francijo je prišla 1952. in sprva služila po družinah, nato pa delala v tovarni.

Po upokojitvi je od septembra 1979 v Slovenskem domu prevzela kuhinjo in druga gospodinjska dela ter z vso vnemo in zvestobo, v koliko ji zdravje in leta dopuščajo, brezplačno opravlja to delo še danes.

Rudi in Katarina Peterko

Oba doma iz Prekmurja, Rudi iz Krajine v tišinski fari, Katica iz Lipovec v beltinski fari. Rudi je prek Nemčije prišel v Francijo leta 1949, Katica pa naravnost iz Prekmurja že leta 1933, oba v severno Francijo, kjer sta se v Armentièresu leta 1951 poročila. Leta 1957 sta se preselila v pariško okolico (Villemoisson sur Orge).

Zvestobo do Cerkve in naroda sta ohranila tudi v tujini; bila sta zvesta naročnika Naše luči in Mohorjevih knjig, vztrajno sta sodelovala s slovensko faro, finančno podpirala Slovenski dom in slovenske duhovnike ter skrbela za rože v cerkvi.

Gospod Branko in Verena Zorn

sta bila vedno v vsem zvesta slovenski skupnosti v Parizu. Njuno delovanje je bilo vidno povsod, naj bo na duhovni ravni kot pri vseh prireditvah. Gospa Verena je bila tajnica Društva Slovencev v Parizu in pri župnijskem svetu. Veliko je delala pri Koreninah, ki so nam od časa do časa prinašale novice in spise Slovencev v Franciji. Ker odhajata v Slovenijo, se jim za vse lepo zahvaljujemo.

Po sv. maši smo se vsi skupaj dobili na dvorišču slovenskega doma in med seboj kramljali. Nato smo šli v dvorano in si ob lepo okrašenih mizah podprli telo. Tam smo poslušali najprej govor **g. Cirila Valanta**, ki je podal misli o našem delu in veri. Zahvalil se je gospodu škofu za podeljeno birmo in za podelitev priznanj. Škof Alojz pa se je vsem skupaj pristržno zahvalil za lepo pripravljene dan sv. birme.

Sklep verouka in šole

Čemu mi gosli, gosli zlate...

S tem naslovom smo sklenili pouk

slovenskega jezika in verouka za šolsko leto 1994-95. Dvorana je bila polna, kar je bilo lepo priznanje učiteljem in katehetom, ki so se trudili z našo mladino. Program je bil posvečen našemu "Goriškemu slavčku", saj smo se spominjali 150. obletnice njegovega rojstva in 90. obletnice njegove smrti, ki bo prihodnje leto. Večer je potekal ob branju njegovega življenja in njegovih poezij, ki ga je na klavir spremljal **g. Miran Devetak**.

Vsi učenci slovenske šole so sodelovali, tako da je bil oder skoraj premajhen za vse. Prav vsi zaslužijo pohvalo, ker so se resno pripravili na proslavo, čeprav je bila pred vrati francoska matura in zaključni izpiti na francoski šoli. Za lepo izbran tekst in odlomke Gregorčičevih poezij gre zahvala **g. Martinu Retlju**. Tudi ves učiteljski zbor zasluži lepo zahvalo, saj je vsak skrbel za svojo skupino. Skupina **gospe Tončke Bernard** bo prihodnje leto zelo velika, zato bo potrebovala pomoč. Gospa Verena Zorn, ki nam je toliko let pomagala, nas zapušča, ker se bo z družino preselila v Ljubljano. Že v maju se je mladina pod vodstvom **gospe Eve Sutlič** lepo poslovila od nje in se ji je zahvalila za vse, kar je lepega in dobrega storila za njih. Njej in vsej družini želimo veliko uspeha med rojaki doma, Bog jim povrni za vse, kar so naredili za našo skupnost v Parizu! Starše naprošamo, naj še naprej tako vestno vodijo svoje otroke k pouku slovenskega jezika, čeprav je treba včasih precej odpovedi in truda, vendar zavedamo se, da smo dolžni izročiti materino besedo svojim otrokom. Naj sklenem z zadnjim odstavkom s proslave, ki nas opominja in obenem vabi nazaj v planinski raj. "Ko prebiramo ali poslušamo pesmi "Goriškega slavčka", zlasti tiste, ki so posvečene narodu, domovini, se nehote vzbudi človeku primerjavi z današnjim časom in razmerami v našem narodu in naši domovini.

Gregorčičeva pesem se je morda po svoji obliki postarala, toda njene duhovne vrednote so ostale nedotaknjene. Pesnika spoznavam v njegovih pesmih, po poznanju dobe, v kateri je živel. Kdor pa hoče pesnika razumeti, pravi nemški pesnik Goethe, moramo

iti v pesnikovo deželjo.

Pred nami so počitnice, čas dopustov, pojdemo torej v pesnikovo deželjo, v Slovenijo, na Goriško, v dolino Soče, pod mogočni Krn, v deželjo rajskomilo."

Dan državnosti

Dan državnosti, 25. junija, je pod okriljem Slovenske ambasade in veleposlanika gospoda A. Capudra pripravilo Slovensko društvo v Parizu. Med nami je bil ves profesorski zbor škofijske klasične gimnazije iz Šentvida z ravnateljem **prof. Jožetom Mla-karjem**. Po pozdravnem govoru gospoda veleposlanika, ki je poudaril pomembnost dogodka 25. junija, smo se ob zakuski pogovarjali pozno v večerne ure in izmenjali svoje vtise. Dvorana je bila polna, čeprav so manjkali naši gospodarski predstavniki, pa tudi naši znani profesorji na Sorboni ter naši umetniki. Vsi ti gospodje in gospe, ki sicer ne zamudijo nobene priložnosti, da jih vsi vidijo, bodo morali krepko počistiti tudi s svojo zgodovino in se vprašati, koliko vrst Slovencev obstaja na tem planetu in tudi v Parizu. Profesorski zbor iz Šentvida nam je čestital za ves trud, ki ga vlagamo v našo skupnost z našimi duhovniki in nam zaželel veliko uspeha. Zavedamo se našega poslanstva in se spet zatekamo k Gregorčiču in njegovi pesmi "Naš narodni dom", ki jo zaključijo z verzom: "Bog živi vse Slovence pod streho hiše ene!"

g. Janez Ložar

Začetek verouka in šole

v nedeljo, 10. septembra, bo začetek verouka in šole. Vpisovanje se bo začelo ob 14.30. Kdor pozna ljudi, ki bi se radi naučili slovenskega jezika, bi bilo dobro, da bi jih povabili in jim razložili pomembnost šole in verouka. Vse lepo naprošamo, da bi bili točni.

CHILLEURE-AUX-ROIS (Loiret)

Skupna maša bo 1. nedeljo v mesecu oktobru, to je 1. oktobra 1995. Sv. maša bo ob pol enajstih dopoldne, eno uro pred sv. mašo bo priložnost za zakrament sprave. Vsi prisrčno vabljeni!

MERICOURT

Sv. maša bo 3. septembra 1995. Po

sv. maši bo vpisovanje otrok za verouk 1995-96. Starši, poskrbite, da bodo vaši otroci dobili tudi versko modrost in bili res nekoči pravi kristjani.

Uredil Silvester Česnik

nemčija

SREČANJE S SLOVENCIV BERLINU

Lani poleti sem se srečal s prizadevnim gospodom župnikom **Martinom Horvatom**, ki deluje v slovenski župniji v Berlinu. Takrat mi je omenil željo, da bi prišel v Berlin med naše rojake ob slovesnosti prvega svetega obhajila.

To se je uresničilo na praznik Gospodovnega vnebohoda - 25. 5. 1995. Na to dolgo pot smo se podali kar štirje: **Janko, Tone in Robi**, vsi imajo v Berlinu sorodnike, in podpisani - kaplan v Mozirju.

V torek zjutraj smo zapustili Mozirje in hitro drveli proti zelenemu cilju. Zvečer smo že sedeli v domu gostoljubne **Ipavčeve** družine. Naslednji dan smo izrabili za ogled mesta. Veli-

častno je in polno znamenitih kulturnih spomenikov. Vsaj delno smo se seznanili tudi z bližnjo preteklostjo te prestolnice. Name je naredil najbolj pretresljiv vtis berlinski zid. Ohranjenega je še samo delček, pa vendar dovolj, da si človek ustvari svoje mnenje. Ta zid je res zid ločevanja, pregrada svobode, za mnoge tudi zid obupa in zid žalovanja.

V četrtek, na praznik pa je bilo v Slovenski katoliški misiji vse usmerjeno na slovesnost prvega svetega obhajila. Čeprav so bili le trije prvoobhajanci, je bilo to pravo in veliko praznovanje. Udeležilo se ga je lepo število rojakov. Občudoval sem lepo sodelovanje otrok in staršev. Tudi petje in drugo sodelovanje med mašo je bilo, kot da bi bil kje v Sloveniji, ne pa v daljnem Berlinu. Po maši je sledilo prijetno srečanje v njihovem družabnem domu. Med kosilom je stekel pogovor, slavlje pa je še polepšala slovenska narodna pesem.

Kar prekratek je bil večer, da bi se še bolj spoznali. Slovo, topel stisk roke in besede: "Bog daj, da bi se še kdaj srečali."

Zame je bilo srečanje z našimi rojaki velika pridobitev. Vsaj delno sem spoznal njihovo delo in življenje. Občudujem njihovo nezlomljivo zavest slovenstva, pripadnost domovini, nji-

(München) Naši šolarji ob koncu šolskega leta

hovo vero v Boga in vero v še lepši jutri. Vesel sem, da "tam nekje" živijo naši ljudje, ki jih je sicer hrepenenje odpeljalo iz domovine, a so ostali zavedni in pokončni Slovenci.

Vso pohvalo zasluži gospod Martin Horvat, ki z veseljem in dobro vodi slovensko župnijo v Berlinu.

Bil je res kratek obisk, a dovolj dolg, da sem vsaj delno spoznal naše rojake v Berlinu, njihovo življenje in hrepenenje. Iskreno se zahvaljujem gospodu Horvatu, družini Ipavec in vsem rojakom, ki so nam pripravili tako prijetno srečanje.

Ivan Suhoveršnik

FRANKFURT

Sv. birma je 17. junija privabila v cerkev Marijinega Srca tolikšno število Slovencev, da je bila velika cerkev skoraj polna. **Škof Metod Pirih**, ki je prišel iz Kopra, da bi podelil ta zakrament slovenskim otrokom, se ni mogel načuditi, saj v Frankfurtu še nikoli ni videl skupaj toliko Slovencev. Vse navzoče, najbolj seveda birmanke in birmance je spodbujal k življenju po veri in k ohranjanju zavesti narodne pripadnosti.

Na prejem Svetega Duha se je pripravljalo 13 birmank in birmancev. Eden od njih živi že eno leto v Sloveniji, vendar je hotel biti pri birmi med nekdanjimi prijatelji in sošolci. Gotovo bo imel v domovini lažjo nalogo, da izpolni škofovo spodbudo, kot če bi živel v tujini. Vendar so prav zato naši birmanci v Nemčiji še bolj potrebni, da se okrepijo z milostjo sv. birme.

Prva je pristopila k sv. birmi odrasla birmanka iz Slovenije. Na sv. birmo se je pripravljala iz dveh razlogov: ker je sama potrebovala ta zakrament in ker je bila izbrana za botro, kar pa ne bi mogla biti, če ne bi bila sama že pri birmi. S tem je dokazala, da je pravi kristjan, ki poskrbi, da prejme vse potrebne zakramente.

Ker število birmancev ni bilo preveliko, smo lahko v tišini spremljali ves potek birmovanja in slišali vse birmance, kako so se predstavili gospodu škofu ter pri vsakem slišali obredne besede: "Prejmi potrditev, dar Svetega Duha". Verjetno je marsikdo tedaj samo poslušal, če bo slišal svojega

otroka ali sorodnika, več dni prej in nato med nadaljevanjem sv. maše pa je gotovo večina tudi molila, da bi ta generacija birmancev ohranila vero in vse dobro, kar so do zdaj pokazali.

Kresovanje ob pravem kresu smo imeli že drugič. Čeprav so nam lani po našem kresovanju zagodli neznani nepridipravi, da smo bili po krivici obdolženi, češ da nismo počistili za seboj in je kazalo, da ne bomo več mogli dobiti prostora na skavtskem travniku pri Maria Einsiedel, nam je upravnik končno le uspelo prepričati, da ni bila naša krivda. Tako smo letos spet lahko zakurili kres in se zbrali k družabnemu srečanju. Najprej smo pri maši za domovino napolnili romarsko cerkvico. Somaševanje štirih slovenskih duhovnikov (iz Mannheim, Frankfurta ter misijonarja iz Brazilije Borisa Zakrajška) je vodil slovenski župnik iz Ingolstadta, gospod Stanko Gajšek. V pridigi nas je spodbujal k molitvi za domovino in k treznemu presojanju razmer v domovini. Po maši pa je z lepim in močnim glasom prispeval k veselemu razpoloženju in marsikoga pritegnil k prepevanju slovenskih narodnih pesmi.

Mladina iz Frankfurta je bila letos spet skupaj na morju. Tako kot lani nas je tudi letos gostoljubno sprejel pod svojo streho župnik na Markovcu v novem koprskem naselju. Ker ne pozna razmer v tujini, je bil najprej malo razočaran, ker je pričakoval, da bodo bolj resni, da bodo tako rekoč skoraj na duhovnih vajah. Naš cilj pa je bil predvsem nabiranje izkušenj ob skupnem bivanju, ki zahteva nekaj samodiscipline ter ustvarjanje prijateljskih vezi med mladimi Slovenci iz Nemčije in domovine. Zato smo sprejeli v našo družbo tudi nekaj sorodnikov iz Slovenije. S tem je bilo tudi več priložnosti za gojenje slovenskega pogovornega jezika. Trije iz okolice Aalena so celo spoznavali prve slovenske besede.

Prihodnje leto pa se obeta skupno bivanje s skupino iz Slovenije. To bo priložnost, da se po kopanju v morju ob večerih res pripravi tudi kaj poučnega in koristnega. To bo sicer zahte-

valo nekaj več discipline in pridnosti, kar pa se bo bogato obrestovalo v veliko zadovoljstvo in korist vseh.

INGOLSTADT - BAD STEBEN

Včasih dobijo besede spet vso svojo težo in pomen. Tako je tudi izvenela v vsem svojem žalostnem pomenu pesem, Gozdnič je že zelen, ki smo jo zapeli sredi cvetočega maja ob odprtem grobu v Bad Stebnu, kjer smo se poslavljali od naše drage rojakinje, komaj dvainštridesetletne **Jožice**.

Joži Spörl, roj. Straus, se je rodila 15. marca 1953 v Celju. Njen dom je bil v Cirkovcih pri Velenju, kjer je preživela svoje otroštvo in rano mladost. Komaj šestnajst let stara je prišla marca 1969 v Nemčijo, kjer se je takoj resno oprijela dela ter se je s pridnostjo in prizadevanjem poklicno izpopolnjevala tako daleč, da je nazadnje celo vodila podjetje. Leta 1974 se je poročila in februarja 1975 se ji je rodil sin Carsten. Svoj dom je ogrevala s prizajznostjo, toplino in s slovensko gostoljubnostjo. V kraju je bila zelo priljubljena, tudi njeni delavci so jo izredno cenili in spoštovali, kar je pokazala množična udeležba na pogrebu.

Spomladi je bolezen posegla v njene življenjske načrte. V začetku je izgledalo, da ne bo kaj hujšega. Toda bolezen je čedalje bolj napredovala in ko sem bil konec aprila pri njej v bol-

nišnici, je bila še komaj pri zavesti. Podelil sem ji bolniško maziljenje. Ko sem se od nje poslovil, mi je nasmešek na njenih ustnicah dajal tiho upanje, morda pa bo le ozdravela. Toda 4. maja je zaspala v Gospodu. Gospod naj jo sprejme v večno bivališče.

Stanko Gajšek

Promocija mesta Ljubljana od 12. do 18. 5. 1995

Letos smo imeli enkratno prilžnost, da kar v tujini odkrijemo mnoge velike stvaritve, s katerimi se ponša naše glavno mesto, in naravne lepote, ki so posejane po vsej Sloveniji.

Razstavo so pripravljali **g. Kessler**, Slovenski generalni konzulat iz Münchna, Europäische Union in Kulturni urad mesta Ingolstadt. Na odprtju razstave se je zvrstilo lepo število govornikov, ki so bili optimistični glede sodelovanja med državama. V okviru predstavitve mesta Ljubljana z naslovom Ljubljana po meri človeka - Ljubljana med Alpami in Jadranom je Slovenska misija prevzela pogostitev ob odprtju razstave in pripravo ter izvedbo slovenskega srečanja, ki je soupadel z materinskim dnevom. Po slovesni sveti maši smo imeli v župnijski dvorani kratek kulturni program, namenjen mamam, ki ga je pripravil g. župnik, izvedel pa mešani pevski zborček. Požrtvovalni župljani smo si z vsemi sposobnostmi prizadevali, da bi bil večer čim lepši in izvirno slovenski. To nam je tudi uspelo, saj so bili navzoči izredno zadovoljni in pohvalni bilo konca. K prijetnemu večeru je veliko pripomogel ansambel Veseli slavčki iz Maribora, ki je z ubranim programom polepšal zabavni del večera dolgo v noč.

Za sklep razstave je bil koncert Ljubljanskega okteta, na katerem je bilo navzočih veliko slovenskih župljanov. Program je bil razdeljen na dva dela. V prvem so peli pesmi tujih skladateljev, v drugem pa je oktet predstavil slovenske pesmi, ki so razgibale poslušalce. Nastop smo nagradili z burnim ploskanjem in se tako skromno zahvalili nastopajočim.

Teden tujske kulture

Tako kot že vrsto let je tudi letos žu-

pan mesta Ingolstadt teden tujske kulture odprl z razstavo umetniških fotografij o Sloveniji. Razstavljene fotografije so posneli poklicni fotografi, ki so leta 1993 na povabilo slovenske vlade gostovali v Sloveniji in skušali zajeti utrip Slovenije v črnobeli tehniki.

Na odprtju se je spet zbralo veliko uglednih mestnih mož in še več rojakov. Ti so spet pokazali, da je treba med nami vedno znova plesti vezi, da moramo biti pokončni in ponosni na to, kar smo. Na odprtju nam je spregovoril tudi konzul iz Münchna **g. Zupanc**. Po končanem uradnem delu smo se še dolgo zadržali v klepetu ob kozarčku slovenskega vina in potici.

Nemško-slovenska sveta maša ob župnijskem prazniku v Nürnbergu

Tukaj je že ustaljena navada, da v poletnem času priredimo skupno sveto mašo, ki se nato nadaljuje v družabno srečanje na zelenici ob glasbi in kulinaricnih spretnostih nemških in slovenskih mojstvic in mojstrov.

Letos je bilo še posebej slovesno, saj smo krenili v procesiji iz župnijske cerkve Angelov varuhov, se ob poti ustavili ob oltarju, kjer smo imeli besedno bogoslužje in mašno slovesnost sklenili pri podružnični cerkvi sv. Konrada, kjer imamo Slovenci dvakrat mesečno sveto mašo. Tam so se nam pridružili še mnogi verniki, ki se niso odpravili v procesijo. Z njimi nas je pričakalo tudi nekaj mladih Slovenk in Slovencev v narodnih nošah. Nebo je bilo že ves dopoldan zagrnjeno s težkimi, temnimi oblaki, ki so odprli takoj po blagoslovu. Tako smo se hitro zatekli v že pripravljen šotor, kjer je bil družabni del srečanja. Nas je pozdravil pihalni orkester, ki je sodeloval tudi pri procesiji. Najprej so nam postregli s pijačo, nato pa smo dobili tudi dobrote za pod zob. Na srečanju je na gumbno harmoniko zaigral tudi mlad Slovenec Sandi iz Nürnberga.

Vsako leto imamo po zadnji sveti maši v Nürnbergu piknik na zelenici pri cerkvi. Tudi letos je bilo tako. Kot običajno sta levji del priprav prevzela nase **ga. in g. Dominko in Tikvič**. Najlepše se vama zahvaljujemo za vajino vztrajnost in pomoč.

Štiri večje učenke na šolskem izletu na Kampenwand

Weissenburg

Majhne skupnosti so najbolj žive. Tako je tudi v Weissenburgu, kjer se slovenske maše udeležujejo skoraj vsi tu živeči Slovenci. Ker je tukaj posebej sproščeno, se k tej skupnosti napotijo tudi Slovenci z drugih območij naše misije, še zlasti na soboto pred dopusti pri sklepni sv. maši, ki jo navadno obhajamo v naravi. Letos sonce ni skoparilo s toploto. Pridružili so se nam tudi rojaki iz Nürnberga in Ingolstadta. Najprej smo poskrbeli za doživetvo sveto mašo, ki smo jo polepšali z živahno pesmijo, pospremljeno s ptičjim žvrgolenjem. Nato smo dobili obilo čudovito pripravljenih dobrot, ki so jih pripravile pridne roke že doma ali pa kot že vsa leta do zdaj požrtvovalni **Ivan** v "ciganskem kotlu" in na ražnju. Žal je bil popoldan prekratek in smo se le težko razšli.

Amberg

V Ambergu - Kümmerbrucku se nas je tokrat pri sveti maši (vedno tretjo soboto v mesecu) zbralo zelo veliko, da že dolgo ne toliko. Pridružili so se nam tudi rojaki iz Weidna. Sveto mašo je vodil **g. Modic**, izseljenki duhovnik v Frankfurtu. Da pa je po sv. maši vse tako utečeno in sproščeno potekalo, se moramo zahvaliti **g. Zvonetu Gregoraču in Ivanu Klavžerju**, ki sta poskrbela za vse naše lačne trebuščke. Ob tem pa ne smemo prezreti vseh tistih številnih marljivih rok žena, ki so spekle kruh, pripravile solato in v ustih topče se slaščice. Hvala za

lep popoldan vsem, ki ste ga delili z nami!

Nürnberg

Tudi tukaj se nas je pri sklepnih maši zbrala velika množica. Pridružili so se nam rojaki iz Bamberga, Erlangna, Ingolstadta, Neukirchna pri Sulzbachu in Weisenburga. Povezala nas je skupna molitev in daritev. Sveto mašo je vodil **g. župnik Gajšek**. Vreme pa nam ni bilo naklonjeno, saj je proti koncu maše začelo močno deževati. Kljub temu smo doživeli prijeten skupen popoldan. Zahvaliti se moramo vsem pridnim rokam, ki so pomagale pripraviti številne dobrote in so nas skrbno postregle. Predvsem pa družinam **Dominko, Tikvič in Zgubič**.

Bogdan Pavalec, SKM Ingolstadt

MÜNCHEN

Konec šolskega leta je za šolarje vesel dan. Dobijo spričevala in imajo črno na belem, kako pridni so bili. Pa še en razlog je za veselje, ki pa ga ni treba omenjati. Zaključno mašo smo imeli v zahvalo za vse prejete dobrote, saj je vse, kar imamo dobrega, od Boga. Dva učenca, **Rudi in Denis**, sta šolo končala. Upamo, da se bomo z njima še naprej srečevali tako pri maši

kakor na drugih prireditvah. Potem smo se še slikali, da nas lahko vidite tudi vi.

Štirinajst dni za tem smo imeli šolski izlet v Aschau. Vreme ima naše šolske izlete v šahu. Oblačna sobota, a mi smo se vseeno odločili, da se peljemo z žičnico na Kampenwand. Dobro smo se nahodili in naužili čistega zraka. Oblaki so nas obvarovali pred vročino. Nekateri so se povzpeli na vrh, kar pa ni bilo brez truda. Kosilo je v takih razmerah dobro teknilo. Končno nas je obiskal dež, vendar nas ni preveč zmotil. Vrnili smo se telesno utrujeni, duhovno pa spočiti.

Od petka, 7. julija, zvečer do nedelje opoldne je bila v Pollingu duhovna obnova za vse farane. Iz Slovenije je prišel **p. dr. Vinko Škafar** z zakonskim parom. Pater Škafar je odličen poznavalec duhovnega življenja; zakonca pa sta povedala svoje skušnje. Pri vsem tem je Bog glavni učitelj in deluje v dušah vernih in da svoj blagoslov ob pravem času.

Oznanila

Waldkrainburg

Maše v farni cerkvi Kristusa Kralja bodo 2. in 16. septembra še ob 19.

uri. V oktobru pa že ob 18. uri, in sicer 7. in 21.

Rosenheim

Vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu imamo mašo ob 11.15 v kapucinski cerkvi pri pokopališču. Torej 10. in 24. septembra. V oktobru pa 8. in 22.

München

Od septembra dalje bodo maše spet ob 16.30 kot vedno v cerkvi Sv. Duha na Talstr. blizu Marienplatz. Pol ure pred mašo je spovedovanje. Vsaka prva nedelja v mesecu je obhajilna nedelja. Maša se bere za vse navzoče in njihove pokojne. Pol ure pred to mašo molimo rožni venec za duhovne poklice in mir v svetu. Maše v župnijski kapeli bodo na prvi petek, ki je posvečen češčenju Srca Jezusovega, (1. septembra ob 19. uri, 6. oktobra ob 18. uri).

V petek, 8. septembra, je nezapovedan praznik Marijinega rojstva, maša bo ob 19. uri.

Pouk za šolarje se bo začel 16. septembra ob 9. uri. Potem bo še 23. sept. V oktobru pa 7., 14. in 21.

Farni izlet v Rothenburg ob der Tauber bo v soboto, 30. septembra. V tem srednjeveškem mestu z ohranjenim obzidjem je deloval Primož Trubar. Prispevek za avtobus je 15 mark za odrasle.

OBERHAUSEN

Urednik NL pravi, da bi bila prva številka po počitnicah in dopustih vedno lahko še enkrat debelejša, kot so vse druge mesečne izdaje. Številka pred njo je seveda za tri mesece skupna in se nabere toliko poročil, da je težko vse spraviti vanjo. Naj bodo torej vsaj omenjene, če že ne moremo opisovati na dolgo in široko lepih stvari, ki smo jih doživeli.

Letošnje binško srečanje je bilo dobro obiskano. Že pri maši se je nabralo toliko ljudi, da je bil pogled po cerkvi zares spodbuden. Peli smo ljudske pesmi, in to iz vsega srca in na ves glas. Bili so navdušeni celo člani pevskega zbora, ki so prišli tokrat iz belgijskega Limburga iz Eisdena, kjer deluje skupno s slovensko župnijo društvo Slomšek. Posebno zahvalo dolgujemo predsedniku g.

(München) Udeleženci na duhovni obnovi v Pollingu

Stanislavu Revinšku za organizacijo prihoda. Zbor vodi g. **Vili Rogelj**. Pripeljal pa je le moški zbor, ki je v dvorani zapel nadvse lepo. Pevci so bili zelo hvaležni, organizatorji pa naravnost ponosni na publiko - prek 400 ljudi - od blizu in daleč, ki je pozorno in zbrano prisluhnila petju in govornim besedi. Naslov srečanja smo našli v besedah EDINOST, SREČA, SPRAVA, s čimer smo želeli prispevati naš glas k trenutnemu dogajanju med Slovenci v domovini in zdomstvu. Naš zbor je pozdravil tudi g. **Naberžnik**, svetnik na veleposlaništvu Republike Slovenije v Bonu. Ta visoki obisk je pomenil lepo priznanje največjemu srečanju Slovencev v Severnem Porenju - Vestfaliji, ki ima obenem tudi najdaljšo tradicijo.

Takoj po birmi se je začela neposredna priprava na birmansko slavje, ki smo ga obhajali že 14 dni kasneje v Krefeldu. Ta kraj smo izbrali, ker naj bi tisto nedeljo bila redna mesečna slovenska maša, in ker v tem mestu že dolgo ni bilo nobene večje župnijske slovesnosti. Slovenski rojaki so vzeli vabilo k sodelovanju zares in se izredno potrudili pri pripravi. Zavzeli so se tudi v dveh društvih: Slovenski zvon iz Krefelda za postrežbo gostov po maši in Lipa iz Neussa, od koder so prišli s plesno skupino, tako da se je iz Mladinskega doma v cerkev razvila prav lepa procesija. Koprski škof **msgr. Metod Pirih** je med mašo podelil zakrament Sv. Duha 15 otrokom iz župnij Oberhausen in Koeln. Pel je zbor Slovenski cvet pod skrbnim vodstvom g. **Iztoka Kešpreta**, na orglah je ljudsko petje spremljal naš uveljavljeni organist g. **Rolf Boben**. Maša je bila dvojezična, ker nam je tukajšnji župnik dobrohotno in razumevajoče "odstopil" čas za redno nedeljsko mašo, h kateri je seveda povabil tudi svoje farane.

Kvartet Slovenski fantje je po maši zapel škofu dobrodošlico in zahvalo obenem ter povabil na skupno kosilo, ki se ga je z njim udeležilo nekaj birmanskih družin. To je bil res lep praznik vere v Boga in moč njegovega Duha, ki prihaja na pomoč s svojimi številnimi darovi vsem, ki vanj zaupajo, po Jezusu Kristusu, odrešeniku vseh

ljudi. Birmancem želimo, da bi vedno ohranili ne le lep spomin na slovesnost v Krefeldu, ampak predvsem zaupanje v Boga, ki nas posvečuje.

pj

STUTTART

V pripravi na obisk papeža Janeza Pavla II. in na 2000-letnico Jezusovega rojstva smo letos, ob prazniku Gospodovega vnebohoda, poromali v domovino svetega očeta in obiskali njegov rojstni dom, stolnico v Krakovu, kjer je bil več let škof. Videli smo, kje se je krepila vera in zaupanje našega vrhovnega pastirja: pri Mariji na Kalvariji Zebrowski, v Čenstohovi... Na tem romanju smo nekoliko odkrili verske in kulturne korenine naroda, iz katerega je "zrasel prvi sin poljskega naroda" in "prvi mož" Katoliške cerkve.

Konec pomladi smo v Stuttgartu preživljali v znamenju priprav na birmo in prvo sveto obhajilo. Z birmanci in nekaterimi ministranti smo za binkoštno počitnice obiskali domovino. Srečali smo se s tremi slovenskimi deželami: Gorenjsko, Primorsko in Koroško. Pot nas je vodila v Šmartin pri Kranju. Tam smo obiskali cerkev, kjer je kaplanoval Friderik Baraga (1824-

1828) preden je šel v Ameriko, in se ustavili ob grobu g. Mirka Jereba, dolgoletnega dušnega pastirja za Slovence v Frankfurtu. Prenočevali smo v Finžgarjevem in Krekovem domu pri Sv. Joštu nad Kranjem ob lepi romarski cerkvi s svetimi stopnicami. Od tam pa smo se prvi dan odpeljali k Mariji Pomagaj na Brezje, na Bled, v Vrbo in Begunje ter Radovljico, kjer smo si ogledali znamenit čebelarški muzej, gosko cerkev in župnišče, ter knjižnico A. T. Linharta. Srečali smo se z županom, g. Vladimirjem Černetom, in pri zaključku šmarnc še z radovljiškimi farani.

Naslednji dan je bil v znamenju srečanja s škofom, msgr. Metodom Pirihom v Kopru. Birmance je bilo nekoliko strah, vendar je bilo srečanje in "spravevanje" zelo sproščeno in v prijetnem ozračju. Zadnji dan smo se peljali še po Koroški in se ustavili v prvi slovenski stolnici pri Gospe sveti ter ob Knežjem kamnu. Mladi so bili veseli ob odkrivanju lepot in znamenitosti naše vere in kulture. Zdaj gredo s tem novim bogastvom naprej v življenje.

Na večer pred birmo, 14. junija, sta se škof Pirih in Janez Pucelj, delegat slovenskih duhovnikov v Nemčiji, srečala z našimi župnijskimi sodelavci. Prinesla sta več informacij glede življe-

(Berlin) Prvoobhajanci iz Berlina s svojimi starši in sorodniki

nja in delovanja Cerkve v domovini in Slovencev po svetu, še posebej pa o pripravah na papežev obisk. Govorili smo tudi o volitvah župnijskih in misijskih pastoralnih svetov, ki bodo prihodnje pomlad v škofiji Rottenburg-Stuttgart.

Birmansko slavje na praznik sv. Rešnjega Telesa je bilo nadvse veličastno: narodne noše, ministranti, sedem slovenskih duhovnikov, petje - ljudsko, mladinsko in moški zbor Domači zvon, bralci, pozdravi, zahvale, pa srečanje po maši v dvorani in potem še v Slovenskem domu... Res pravo veselje, ne le za 16 birmancev in njihove družine ter botre, ampak za vso slovensko skupnost.

Praznovanje se je nadaljevalo še v nedeljo, ko so štirje otroci sobotne šole prejeli PRVO SV. OBHAJILO. Tudi ta dan je bil doživetje za vse.

25. junija je bila v okviru mednarodnega "Strassenfesta" v Sindelfingnu molitve za mir. Pri tej molitvi je našo slovensko skupnost zastopal g. Branko Zalokar ter duet Petra & Barbara, ki sta s svojim petjem isti dan navdušili še Slovence v Boenigheimu na praznovanju dneva državnosti. To praznovanje je pripravilo društvo Mura, zana no med Slovenci in Nemci v okolici Heilbronna.

Tudi med dopusti in počitnicami smo se srečevali: 28 "pogumnih" je tudi letos (2. 8.) osvojilo najvišji vrh v Sloveniji, na Sv. Višarjah smo se srečali slovenski izseljenci in zdornici, v Studenicah pri Poljčanah z Domačim zvonom in njihovimi prijatelji...

Slovenske maše septembra in oktobra:

Stuttgart: Sv. Konrad, Stafflenbergstr. 52, ob 16.30:

3., 10. in 17. sept. in 1. 8., 22. (izjemoma!) ter 29. okt.

Böblingen: Sv. Bonifacij, Kopernikusstr. 1, ob 10.00:

3. sept. in 1. okt.

Schw. Gmünd: Sv. Jožef, Jozefstr. 1, ob 9.30:

10. sept. in 8. okt.

Schorndorf: Sv. Martin, Künkelinstr. 34, ob 8.45:

17. sept. in 15. okt.

Aalen: Sv. Avguštin, Langertstras-

se 116, ob 11.00:

17. sept. in 15. okt.

Böckingen: Sv. Kilian, Ludwigsburger Str. 66, (sobota) ob 17.00:

23. sept. in 21. okt.

Oberstenfeld: Srce Jezusovo, Gerhnrstr. 3, ob 9.00:

24. sept. in 22. okt.

Esslingen: Sv. Elizabeta, Hauserhaldenweg 38, ob 16.30:

24. sept. in 15. okt. (izjemoma!).

Weissbach: v soboto, 16. sept. ob 18.30 in 28. okt. ob 16.00

(po maši bo "VINSKA TRGATEV").

Sobotna šola

Stuttgart: v soboto, 23. sept., ter 14. in 21. okt. od 15.00 do 17.00.

Boeblingen: v nedeljo, 3. sept in 1. okt. od 9.00 do 10.00.

Srečanja za mlade:

14. okt. ob 17.00.

Tečaj slovenskega jezika:

Tudi v novem šolskem letu pripravljamo tečaj slovenskega jezika za mlade (od 15. leta naprej) in odrasle: Začetni tečaj bo ob torkih, nadaljevalni pa ob sredah zvečer (od 19.30) po dve šolski uri. Prijavite se v Slovenskem domu!

Praznovanja (godovi, rojstni-krstni dnevi, obletnice...) bodo 17. sept. in 22. okt. Po maši bomo nazdravili slavljenecem v Slovenskem domu, tudi tistim, ki so bili avgusta na počitnicah.

Vabimo Vas na tradicionalno romanje Slovencev iz Švice in južne Nemčije v EINSIDELN (pri Zürichu), ki je največja Marijina božja pot v Švici. Avtobus bo peljal iz Stuttgarta in iz krajev, kjer bo več romarjev.

Škofija Rottenburg-Stuttgart se že dalj časa pripravlja na ŠKOFIJSKI ZBOR, ki bo v začetku oktobra v Rottenburgu. Slovenci se bomo udeležili programa v TOREK, 3. okt. v (dela prost dan) v Rottenburgu. Prav je, da tudi Slovenci povemo in pokažemo, kaj nam pomeni: VEROVATI DANES in slišimo ter vidimo še druge. Naj bo to hkrati že priprava na srečanje s papežem, ki prihaja, da nas POTRDI V VERI.

Seminar za sodelavce in družinske člane je predviden za konec tedna, od 6. do 8. okt. v Wernau.

Slovenski dom:

Župnijska pisarna: torek: 9.00 - 12.00, petek: 9.00 - 12.00 in 16.00 - 19.00.

Karitas - Slovenska socialna služba: od ponedeljka do petka: 9.00 - 12.00 - gospa Doroteja Oblak, tel.: 23 30 66.

Konzularni dnevi: 14., 21. in 28. sept. ter 5., 12. in 19. okt. na Sophienstr 25/II, tel.: 0711/640 10 31/32.

Tudi mi smo bili navzoči.

Spominskega tedna ob 50. obletnici tragičnih dogodkov v domovini in četrte obletnice slovenske države se je v organizaciji Slovenskega misijona, Karitas - socialne službe in društva "Slovenija - Stuttgart" v soboto, 24., in nedeljo, 25. junija, udeležilo prek petdeset tukaj živčih Slovencev. Po deveturni vožnji smo prispeli v narodno svetišče na Brezje, kjer smo sodelovali pri romarskem bogoslužju Slovencev z vsega sveta.

Gospod **škof Metod Pirih** je lepo orisal smisel romanja na naši poti skozi življenje. "Naše današnje romanje je priprava na romanje k mučencem v Kočevski rog in na vse grobove naših mučencev, ki so jih njihovih mučitelji do nedavnega zakrivali. Romanje je dejanje sprave in kristjani smo dolžni prvi podati roko sprave."

Pri slovesnosti je sodeloval naš pevski zbor "Domači zvon" pod vodstvom **gospoda Damjana Jejčiča**. Argentinski Slovenci so prinesli kip Lujanske Marije, zavetnice njihove nove domovine. Ta kip bo v prihodnje še bolj povezoval oba naroda. Po končanem slovesnem bogoslužju smo se po bližnjicah odpeljali v Radovljico, kjer nas je v prijetnem ambientu "stare" slovenske gostilne čakalo bogato omizje.

Prijeten nočni počitek nam je v Škofji Loki dal novih moči, da smo se v jutranjih urah spočiti odpeljali na slovesnost v Kočevski rog. Pot nas je vodila skozi Šentvid pri Ljubljani, kjer

smo z minuto molka počastili spomin na slovenskega pisatelja **Narteja Velikonja** in na vse druge žrtve v Škofovih zavodih in drugod po Sloveniji.

Po gozdni cesti v globini kočevskih gozdov smo se približevali tistemu svetemu kraju, "baziliki" pod Krenom, kjer se je začel vrhunec našega in vseslovenskega romanja. Tik pred začetkom slovesnosti se je kljub deževnemu vremenu za trenutke prikazalo nekaj sončnih žarkov, kot da bi nekdo povedal, tudi jaz sem z vami.

Gospod nadškof **dr. Alojzij Šuštar**, ki je daroval sveto mašo za pobite domobranci in vse druge na kraju najbolj bolečih spominov na strahotne dogodke pred petdesetimi leti, je omeni, da smo do zdaj namesto sprave doživeli novo sovraštvo. Vendar ni druge možnosti, kot da nadaljujemo pot sprave.

Pevski zbor župnij Videm - Dobropole in Šentjernej in vsi sodelujoči (dobro ozvočenje in zgledna organizacija) so na nas naredil vtis enkratnega doživetja.

Po končani spominski slovesnosti smo se prek Ribnice, kjer nas je čakalo "grofovsko kosilo", odpeljali nazaj v Stuttgart.

Peter Kajzer

nizozemska

Po počitnicah začenjamo novo delovno dobo. Želim, da Vam ta prinese obilo zadoščenja v naši skupnosti, ki naj bo **čedalje** bolj živa, dejavna in prijetna.

Obžalujem, ker nekateri še nimate Naše luči. Tudi med rojaki na Nizozemskem želimo uveljaviti načelo: V vsaki hiši naj na leto VSAJ ena knjiga najde svoj dom. Če ne bomo brali, nas bo pobralo!

Hvala vsem, ki ste že doslej pridno sodelovali!

švedska

VADSTENA - ARGENTINA - PUŠČAVA + SV. LOVRENC NA POHORJU

Na Švedskem je med našimi rojaki vsako leto veliko lepih in prijetnih srečanj. A vsakoletno binškošno srečanje v Vadstenu pri sestrah Sv. Brigite Švedske daje poseben ton vsem. Svet je ta kraj, zato odhajajo naši roja-

ki s tega kraja drugačni, saj so deležni posebnega božjega blagoslova. Kakor je Sveti Duh v binškošni dvorani obdaril apostole in vse navzoče, tako je obdaril vse naše rojake, zbrane na binškošnem srečanju na kraju, kjer je pokopana zavetnica Švedske. Velik dar so bili gostje iz domovine. **G. dr. Janez Gril**, zastopnik Cerkev na Slovenskem, je s svojo spodbudno in kleno besedo povabil vse navzoče k povezanosti v okviru Cerkev in v narodnem smislu, saj je le tako mogoče obstati tudi v tujini. Ohranjanje pripadnosti Kristusovi Cerkvi na temelju življenja po evangeliju in iz slovenskih korenin govori, da slovenski narod še ni izgubil temeljne usmeritve: spoštovati sebe in svojo bogato kulturno dediščino ter zgodovino. Le tako je mogoče obstati v tujini oziroma le tako je mogoče graditi boljšo in svetlejšo prihodnost. Zvestoba Bogu, domovini in materinemu jeziku pomaga ohranjati korenine, brez katerih je nemogoče obstajati, zlasti daleč od "gnezda, kjer so se ptički izvalili in kamor se vselej radi vračajo". Narodna sprava naj bi slovenski narod doma in po svetu pomagala pripraviti na lepo in doživeto srečanje s svetim očetom papežem Janezom Pavlom II. v maju 1996. To srečanje bo še posebej pomembno, saj želi sv. oče slovenski narod potrditi v veri, in če bo božja volja, bo naslednik apostola Petra razglasil za velikega prvega velikana slovenskega naroda A. M. Slomška.

Drugi pomembni gost je bil **g. Janez Janša**, nekdanji minister za obrambo in predsednik SDSS. Slovenski rojaki so bili veseli tega velika in verjetno najbolj zaslužnega moža v času osamosvojitve oziroma desetdnevne vojne. S svojim govorom v dvorani, kjer je potekalo družabno srečanje, je g. Janša osvetlil lepe in težke trenutke narodne zgodovine zadnjih sedem let, posebej čas demokracije, ki je bila žal zaznamovana z mnogimi nepravilnostmi, na katere je sam opozarjal v parlamentu. G. Janez je s preprostostjo in pokončno držo ter odnosom do resnice, ki jo mora poznati vsak Slovenec doma in po svetu, naredil izreden vtis na rojake, ki
(nadaljevanje na strani 34)

(Švedska) Slovenija - Švedska - Argentina v Göteborgu

kaj, ko bi se malo vadili v slovenščini

• POIŠČI PROTIPOMENKE NASLEDNJIM BESEDAM:

velikan, mladenič, junak, noč, tema, jug, svoboda, žalost, dober, vroč, čist, povsod, naprej, zadaj, prav, prehitro, da, moker, oster, prazen, ozdraveti, gor, podnevi, zjutraj, premalo.

• PRAVILNO DOPOLNI BESEDE:

Množica se je ra_kropila. To bo nekaj zame, i_kušenega smučarja. Na skrivaj jo je o_čudoval. Dečke je skušal po_kupiti. Jasna je pre_sednica razredne skupnosti. Stanujemo v tretjem na_stropju. Previdno ra_kopavajo razvaline. Peč se sama i_klopi. O_sodili so ga na več let zavora. Po_plate si lahko obrusiš, pa boljšega ne najdeš.

• DOPOLNI PREGOVORE S

SAMOSTALNIKI:

(za pomoč: pamet, vas, pomlad, mladost, jesen, norost, laž, kap, luč)

..... je ....., čez jarek skače, kjer je most. Prišel je z dežja pod ..... Mladost primerjamo s ....., starost pa z ..... To mi je španska ..... je boljša kot žamet. .... ima kratke noge. Z ..... sem te iskal pri belem dnevu.

• VSTAVI USTREZNE SVOJILNE ZAIMKE:

Oče je kupil nov pisalni stroj. Ne izposojaj si ..... stroja! Mati težko zasluži. Ne zapravljaj ..... denarja. Janez ima v kolesarnici kolo. .... kolo je novo. Mojca je pustila ..... kolo pred blo-

kom. .... kolesa ni zdaj nikjer. Marijin dežnik je moker. Marija je ..... dežnik razpel, da bi se posušil.

• IZPIŠI S ŠTEVILKO:

"Ti tam 2. v 6. klopi! Koliko je 6 x 5?" Majhen mož na prste stopi: "6 x 5 je 30!" "Vrane družijo se rade, 5 na smreki jih čepi. Puška počí, 1 pade, koliko jih še sedi? Kaj se tebi zdi?" "0." "Kaj? To v glavo mi ne gre!" "1 pade ustreljena, druge 4 odle-te." "Glej ga, glej, glavica bistra! Majhen deček, velik mož. S časom boš še za ministra, ako vedno priden boš."

• NEDOLOČNIKE V OKLEPAJIH SPREMENI V VELELNIKE:

Stanko, (leči) na zemljo, da te ne zadene krogla! Ne (peči) črnega kruha, ker očetu škoduje. Ne (striči) slik iz revij. Otroci, (teči) do onega plotu in nazaj! Jože, (vreči) še tole v ogenj! (Seči) mu pod pazduho in mu pomagaj iti čez cesto. (Obleči) otroka! Ne (tolči) z žlico po mizi! Jernej, (napreči) konja.

• DOPOLNI S PRAVILNO OBLIKO GLAGOLA "NAJTI":

Denarnico sem ..... na cesti. V leksikonu je ..... več napak. Skril se ti bom, da me ne boš ..... Pes bi ..... sled. Sestri sta ..... jurčka. Za to opravilo bomo težko ..... primerne ljudi. Besedo boš ..... v slovarju. Bolniška sestra ni ..... žile.

• IZBERI PRAVILEN PREDLOG:

Cefizelj je šel v Butale, policaj ga je pregnal ..... Butal. Smučarji so šli na Krvavec, zvečer so se vračali ..... Krvavca. Kdor gre na Dunaj, se bo ..... Dunaja vrnil. Knjiga je v kotu, zato jo vzamem ..... kota. Kovanec

srečko kosovel kraljevska pesem

Kaj bi mi prestol, kaj bi grad,
jaz nočem kraljevati!
Komu bi kraljeval, zakaj,
kaj bi mi kraljevski sijaj?
Matjaž - on mora spatí.

Njegova vojska trdno spi,
Matjaž sloni ob mizi;
na steni meč visi težak,
pod steno truden spi junak,
ministrstvo je v krizi.

Matjaž morda nikoli več
podzemske te dvorane
ne zapusti in vojska mre,
a kdor je živ, ne sniva, gre -
jaz pojdem med cigane.

Moj bo lesket vseh belih cest
in črnih šum šumenje
in najhitrejši črni konj
me rešil ječe bo in spon
in nesel v odrešenje.

V obraz koščen se še suši,
le brada mu poganja,
in ker ga nič ne brijejo,
se brada, brki vijejo
krog mize in krog spanja.

leži na tleh, hitro ga poberem ..... tal. Buljili smo v tablo in pre-pisovali ..... nje tiste bele črke in številke.

REŠITVE:

• **PROTIPOMENKE:** velikan - palček, mladenič - stavec, junak - reva, noč - dan, tema - svetloba, jug - sever, svoboda - sužnost, žalost - veselje, dober - slab, vroč - mrzel, čist - umazan, povsod - nikjer, naprej - nazaj, zadaj - spredaj, prav - narobe, prehitro - prepočasi, da - ne, moker - suh, oster - top, prazen - pol, ozdraveti - zboleti, gor - dol, podnevi - ponoči, zjutraj - zvečer, premalo - preveč.

• **DOPOLNJENE BESEDE:** Množica se je razkropila. To bo nekaj zame, izkušenega smučarja. Na skrivaj jo je občudoval. Dečke je skušal podkupiti. Jasna je predsednica razredne skupnosti. Stanujemo v tretjem nadstropju. Previdno razkopavajo razvaline. Peč se sama izklopi. Obsodili so ga na več let zapora. Podplate si lahko obrusiš, pa boljšega ne najdeš.

• **PREGOVORI:** Mladost je norost, čez jarek skače, kjer je most. Prišel je z dežja pod kap. Mladost primerjamo s pomladjo, starost pa z jesenjo. To mi je španska vas. Pamet je boljša kot žamet. Laž ima kratke noge. Z lučjo sem te iskal pri belem dnevu.

• **SVOJILNI ZAIMKI:** Oče je kupil nov pisalni stroj. Ne izposajaj si njegovega stroja! Mati težko zasluži. Ne zapravljaj njenega denarja. Janez ima v kolesarnici kolo. Njegovo kolo je novo. Mojca je pustila svoje kolo pred blokom.

Njenega kolesa ni zdaj nikjer. Marijin dežnik je moker. Marija je svoj dežnik razpela, da bi se posušil.

• **ŠTEVNIKI Z BESEDO:** "Ti tam drugi v šesti klopi! Koliko je šestkrat pet?" Majhen mož na prste stopi: "Šestkrat pet je trideset!" "Vrane družijo se rade, pet na smreki jih čepi. Puška počí, ena pade, koliko jih še sedi? Kaj se tebi zdi?" "Nobena." "Kaj? To v glavo mi ne gre!" "Ena pade ustreljena, druge štiri odlete." "Glej ga, glej, glavica bistra! Majhen deček, velik mož. S časom boš še za ministra, ako vedno priden boš."

• **VELELNKI:** Stanko, lezi na zemljo, da te ne zadene krogla! Ne peci črnega kruha, ker očetu škoduje. Ne strizi slik iz revij. Otroci, tecite do onega plotu in nazaj! Jože, vrzi še tole v ogenj! Sezi mu pod pazduho in mu pomagaj iti čez cesto. Obleci otroka! Ne tolči z žlico po mizi! Jernej, naprezi konja.

• **PRAVILNA OBLIKA GLAGOLA "NAJTI":** Denarnico sem našel na cesti. V leksikonu je našel več napak. Skril se ti bom, da me ne boš našel. Pes bi našel sled. Sestri sta našli jurčka. Za to opravilo bomo težko našli primerne ljudi. Besedo boš našel v slovarju. Bolniška sestra ni našla žile.

• **PRAVILEN PREDLOG:** Cefizelj je šel v Butale, policaj ga je pregnal iz Butal. Smučarji so šli na Krvavec, zvečer so se vračali s Krvavca. Kdor gre na Dunaj, se bo z Dunaja vrnil. Knjiga je v kotu, zato jo vzamem iz kota. Kovanec leži na tleh, hitro ga poberem s tal. Buljili smo v tablo in prepisovali z nje tiste bele črke in številke.

Pripravil Milan Kobal

izražajmo se lepo

ENAK in ISTI - Pridevnik sta si sicer po pomenu podobna in včasih zamenljiva, zvečine pa ju je mogoče in tudi koristno ločiti. Z enak mislimo predvsem na podobnost ali različnost, torej primerjamo lastnosti oseb ali predmetov: *Tvoj klub je čisto enak mojemu. Ta pot je še vedno enaka. Današnje vreme ni enako včerajšnjemu.* **Prislov enako:** *Enako močno mu je stisnil roko. To igranje je enako dolgočasno.*

Z Isti pa mislimo bolj na enkratnost osebe ali predmeta: *V trgovini so še vedno isti prodajalci. Prinesel mi je isti zvezek kakor zadnjič. Isto sonce obseva pravične in krivične. Prislova tukaj ni, pač pa obstaja samostalniška oblika: Povedal je isto kakor včeraj. Če dva delata isto, to še ni isto. V pogovornem jeziku se isto velikokrat uporablja namesto enako. Pogosto slišimo: "Ti si še vedno isti." Mišljeno pa je: Ti si še vedno enak. "Hranimo se iz istega kotla in pokrivamo se z istimi odejami." Res jedo iz istega kotla, odeje pa so enake.*

(nadaljevanje s strani 31)

živijo na Švedskem. Njegovega obiska in srečanja z njim so bili veseli tudi vsi, ki so prišli kot gostje od Sv. Lovrenca na Pohorju.

Posebno presenečenje in enkratno vtis ter razpoloženje pa so prinesli s sabo vsi nastopajoči gostje od Sv. Lovrenca na Pohorju: CMMP Struna, ki je sodeloval pri sv. maši, ansambel Sušec in Ljudske pevke. V koordinaciji **g. župnika Jožeta Hrastnika**, ki je nosil veliko skrb za nastopajoče, in **g. Boštjana Kocmurja**, ki je bil posrednik med Slovensko katoliško misijo iz Goteborga ter uradom za izseljence po svetu pri zunanjem ministrstvu, je bilo sodelovanje lepo in uspešno. Slovenija je bila na Švedskem dostojno zastopana in lepo predstavljena, saj so vse tri skupine nastopale tudi v Goteborgu, kjer so bili navzoči mnogi Švedi. Zato slovenski dušni pastir na Švedskem čuti dolžnost, da se zahvali vsem, ki so nosili teže stroškov nastopajočih. Svoj delež je doprinesla tudi občina Ruše, kamor spada župnija, iz katere so prišli nastopajoči gostje.

Tretji gost na tem srečanju je bil **g. Ivo Vajgl**, slovenski veleposlanik na Švedskem. Ljudje so bili zelo veseli, ker je **g. veleposlanik** mogel biti z njimi več časa, kot je bilo to mogoče druga leta, saj je moral zaradi dolžnosti drugi dan zgodaj na pot. S svojo navzočnostjo in pozdravom je **g. Ivo** goste in vse, ki se že leta zbirajo na srečanju v Vadsteni, prisrčno pozdravil in jim izrazil dobrodošlico. Sam si prizadeva za različne oblike sodelovanja med državama in za čimboljše poznavanje Slovenije.

Zastopstvo slovenskih medijev sta potrdila **g. Jasna Carlen**, ki vodi slovensko oddajo na švedskem radiu, in **g. Adi Golčman**, ki sodeluje s svojimi prispevki v glasilu slovenskih društev na Švedskem, v Našem glasu.

Sestre Budja: **Jelka, Gustika in Olga**, Lastovke iz Švedske, ter mešani pevski zbor iz Stockholma, vsi ti so poživili kulturni program v dvorani.

Svoj delež pri tem srečanju so prispevali: SD Simon Gregorčič iz Kopinga in njegovi duši **g. Alojz in Franček**, saj so poskrbeli za goste in njihovo prijetno počutje; SD France Pre-

šeren iz Goteborga in njegove sodelavke **ga. Erika, ga. Milojka, ga. Marija, ga. Roža, ga. Katarina** in drugi, ki so poskrbeli za nastanitev gostov; SD Lipa iz Landskrone, ki je poskrbela za izvedbo tombole. Posebna zahvala gre Misijскому svetu, ki je nosil "težo dneva" srečanja in je skupaj z **g. Zvonetom** imel veliko skrbi, da je bilo srečanje prijetno in lepo izpeljano.

Prisrčna zahvala velja tudi **g. Branku Jenku**, predsedniku Zveze SD na Švedskem, saj zavzeto zastopa interese Slovencev pred švedsko državo in skrbi za povezanost vseh, ki so razkropljeni v tej deželi.

Svoj delež so prispevali tudi nekateri zasebniki in podjetja ter slovenska društva. Velika zahvala najprej družini **Ludvika in Marije Mak** ter njunemu podjetju Mack Faner AB, **g. Teržanu** in Slolskra AB, **g. Branku Jenku** in Slovenski zvezi, ki jo vodi, ter vsem drugim društvom, ki so že ali pa še bodo darovala svoj prispevek za zmanjšanje stroškov srečanja v Vadsteni.

S svojo navzočnostjo sta kot posebni gostji počastili srečanje tudi **ga. Danica Gostenčnik**, voditeljica Slomškove knjigarne v Mariboru (hvala za lepe darove), in **ga. Marjeta Dolinar**, argentinska Slovenka, ki je zastopala društvo Slovenija v svetu. Prav njej gre zahvala za povezanost s Slovenci v Argentini ter Lovrenčani in za nastop folklorne skupine PRISTAVA iz Argentine pri Sv. Lovrencu na Pohorju 5. 7. 1995, na god slovenskih apostolov sv. bratov Cirila in Metoda. Ob tej priložnosti naj bo prisrčen Bog lonaj lovrenški folklorni skupini, ki je goste pozdravila in sprejela, **g. Stanetu Šlagu** za organizacijo v Kulturnem domu in **g. Francu Ladineku**, predsedniku občine Ruše, ki je goste iz Argentine pogostil.

Župnija Device Marije v Puščavi na Pohorju in župnija Sv. Lovrenca na Pohorju sta velikodušno sprejeli pod svoje okrilje Slovence in Slovence iz Švedske, ki so imeli sv. mašo v Puščavi. Goste je pred cerkvijo pričakal ansambel Sušec in jim tako zaželel dobrodošlico. Nato so se vsi zbrali v cerkvi pri sv. maši, ki jo je vodil **g. Janez Pucelj**, delegat za Slovence v

Nemčiji in na Švedskem. Somaševal je tudi **g. Jože Drolc**, ki je 16 let deloval v Skandinaviji in je zdaj župnik starodavne župnije Radovljica na Gorenjskem. Poleg njiju sta bila **g. Jože Hrastnik**, župnik pri Sv. Lovrencu na Pohorju, in **g. Zvone Podvinski**, sedanji dušni pastir na Švedskem. Hvala **g. župniku Jožetu Tovšaku**, ker je z veseljem sprejel slovenske zdomce in jih prisrčno nagovoril ter predstavil bogato zgodovino lovrenške doline in dediščino benediktincev, ki so v teh dveh pihorskih župnijah zapustili trajne sledove na verskem, kulturnem in gospodarskem področju. Drugi del srečanja je potekal pri Sv. Lovrencu na Pohorju v župnišču, kjer so goste sprejeli in gostili domačini, ki so bili na Švedskem. Tako se je uresničilo geslo srečanja v Vadsteni: V Svetem Duhu zbrani, da bi bili eno kot Kristusova Cerkev in kot slovenski narod. Zato Bogu hvala in vsakemu posebej ter vsem, ki niso bili imenovani, pa so pomagali, da je bila "trilogija" Vadstena-Argentina-Pučava + Sv. Lovrenc na Pohorju tako bogata in doživeta.

Vsem bralkam in bralcem NL ter vsem vernim Slovincem in Slovenkam doma in po svetu želi pisec tega sestavka obilo božjih milosti in blagoslova ob pripravi na obisk apostolika Janeza Pavla II. in da bi slovenski narod takrat dobil domačega svetnika A. M. Slomška.

*Lep pozdrav s severa
vaš Zvone Podvinski*

švica

Od cvetočega maja do vročega avgusta se je pri naših rojakih zvrstilo marsikaj lepega. Pojdimo po vrsti:

Romanje v Lurd

Dan pred vnebohodom, 24. maja, smo se z avtobusom podali na 5-dnevno potovanje v Lurd, da bi se Mariji zahvalili predvsem za mir in se ji priporočili za vse potrebno. Prvi dan,

v sredo, smo med potjo obiskali znamenito vinsko klet Chateneuf du Pa-pe. Zvečer smo se sprehodili po Avignonu, kjer smo prespali. V Lurd smo prispeli na vnebohod. Tam smo si ogledali film o sv. Bernardki Soubirous, obiskali kraje njenega bivanja v Lurdu, se udeležili procesije za bolnike in večerne procesije ter tudi zasebno obiskali Marijo pri lurški votlini. Po Lurdu nas je skrbno vodila **gdč. Lise-lotte Heinzl** iz Solothurna. Pot nazaj nas je v soboto vodila skozi Andoro do prenočišča v Avignonu, domov pa smo se vrnili v nedeljo. Kajpada smo vsak dan imeli tudi mašo in šmarnično pobožnost.

Binkoštno srečanje smo imeli v župniji Wisen nad Oltnom na binkoštni ponedeljek, 5. junija, z mašo v tamkajšnji župnijski cerkvi. Zaradi nezanesljivega vremena smo družabno popoldne preživeli v cerkveni dvorani.

Slavje petdesetletnice

V soboto, 10. junija, nas je prijatelj **Franc Strašek** iz Rothrista povabil na praznovanje 50-letnice življenja. V tamkajšnji župnijski cerkvi je bila ob 16. uri maša (v nemškem in slovenskem jeziku), nato aperitiv ter v dvorani slavnostna večerja, godba in ples.

Zahvalna maša

V soboto, 24. junija, smo imeli na Hochwaldu pri Baslu običajno zahvalno mašo ob koncu delovnega leta. Božja beseda na praznik rojstva Janeza Krstnika se je lepo ujemala z značajem dneva. Spomnili smo se tudi praznika slovenske samostojnosti. Ob ognju in za mizami na jasi pri Marijini kapeli sredi gozda sta nas med okrepčilom družila pesem in pogovor.

Slovenski nastop pri Švicarjih

Krajevna skupnost Schönenwerd (med Aarauom in Oltnom) že vrsto let prireja enotedenski kulturno-zabavni program, na katerem vsak dan nastopa druga narodnostna skupina. Tako je slovenska skupina nastopila v četrtek, 6. julija. Zaigral je **Rudijev ansambel** s pevko **Matko**, plesali so pari folklorne skupine Encijan, pela sta

moški kvartet Kranjci in mešani trio iz Züricha ter zatrobental tudi v Švici čedalje bolj znani Kompare. Poslušalci, ki jih je med tednom bilo kar čedno število, niso skrivali zadovoljstva.

Srečanje v domovini

Za naše letošnje srečanje v domovini smo izbrali romarski kraj in župnijo Zali Log v Selški dolini. V soboto, 22. julija, je mašo vodil ljubljanski pomožni škof **msgr. Alojz Uran**, z njim pa sta somaševala **g. France Dular**, župnik iz Železnikov in soupravitelj na Zalem Logu, ter **p. Damijan**. Po maši nam je g. župnik na kratko orisal zgodovino ter znamenitosti cerkve in kraja, nato nas je **gospa Jelka** povabila v znano gostišče v Železnike.

Srebrna poroka

29. julija sta v Biljah na Primorskem obhajala srebrno poroko **Darko in Sabina Krivec**. Lepo oblikovano bogoslužje v cerkvi in veselo razpoloženje pri večerji v bližnjem gostišču je bilo povito v velik šop želja, da bi se njuno življenje v naslednjih 25 letih pozlatilo.

Slavje 60-letnice

Na Trški gori nad Novim mestom smo bili že tretjič (pred 14 in 10 leti). Naš prijatelj **Gusti nas** je tja povabil 5. avgusta na 60. rojstni dan. Po maši smo šli v Krkin hram, kjer smo si po voščilih, izrečenih z besedo in petjem, in dobri večerji, ogledali diapozitive iz njegovega življenja. Pri njih smo se zadržali pozno v noč, saj smo videli in se spominjali toliko zanimivega, zlasti iz švicarskega gorskega sveta.

Poroki

24. junija sta se v Šmartnem pri Liti-ji poročila **Mateja Balant in Jože Mrzel**, 5. avgusta pa v Leskovcu pri Krškem **Andreja Napotnik in Janko Arh**.

Vsem dobrotnikom pristrčna hvala in Bog povrni, slavljencem prijateljska voščila z najboljšimi željami, poročenecem pa prav tako iskrene čestitke z željo za srečno, zadovoljno in dolgo skupno življenje!

Jan

JAVORJE OB KRASU

Nekako sredi poti ob cesti, ki pelje od Ilirske Bistrice proti Kozini, stoji naselje Obrov. Pod cesto so redka naselja Čičarije, nad cesto ob robu Krasa pa so po gričih razmetane brkinske vasi. Ena teh vasic je Javorje, baje ima ime po nasadih javorjevih dreves, ki pa so klonila pred kraško burjo in dala mesto borovim gozdičem.

Vaščani so veseljaki, delavni in ponosni na svojo vas. Dostikrat se je tu menjala oblast. Za Avstrijo je bila kraljevina Jugoslavija, Italjani, Nemci, Jugoslavija in končno Slovenija. Vaščani so obdržali svoje narečje in nekaj italijanskih tujk.

Neredko se sliši:

NISMO ČIČI NE BRKINI,

MI SMO GIUSTO NA CONFINI!

Ta kraj ima mnogo zanimivih naravnih lepot. Kot domačini povedo, so tu studenci, ki poniknejo in se drugje zopet pokažejo kot nov izvir. Globače in kotanje, nekatere zalite z vodo, druge dostopne, kamor že več desetletij generacije v živo skalnato steno pišejo svoja imena. Čudežna voda, ki človeka ne odžeeja, marveč mu da občutek lakote.

Kraške domačije se umikajo modernim hišam, ki jih z združenimi močmi gradijo domači. Niti zdomec iz te vasi ni malo, saj jih je sila pogнала v svet s trebuhom za kruhom. Med zdomci je tudi družina **Pepija**, kot ga domačini imenujejo. Je sin ugledne rodbine **Gombač** iz Javorja. Pred leti je postavil razpelo komaj lučaj od cerkve sv. Ivana, podružnice fare na Hrušici. Letos pa je v veliko veselje vaščanov postavil še kapelico Lurške Marije in jo imenoval JAVORSKA MARIJA na RAVNAH.

V ponedeljek, 24. 7. 1995, je gospod župnik **Tone Ličar** daroval mašo pri sv. Ivanu ter nato s procesijo vaščanov odšel do kapelice in jo blagoslovilo slovesno predal vaščanom.

Po slovesnosti so Gombačevi postregli s primorskimi dobrotami, ki smo jih primerno zalili. Pozno v noč se je razlegala pesem na čast Marije in v zahvalo Gombačevim za njihovo darežljivost.

Vlado Kodela

oglasi

● DRAGI ROJAKI, POTUJETE V ITALIJO? Na pragu domovine, v središču stare Gorice,

ob lepem drevoredu Corso Italia, Vas pričakujemo v PALACE HOTELU***, najboljšem in največjem hotelu v mestu. Najmodernejši komfort (kopalnica, telefon, radijski sprejemnik, barvna televizija, mini bar, klimatizacija). Rojaki imajo 15 % popusta. – PH-PALACE HOTEL***, Corso Italia 63, I-34170 Gorizia, tel. 04 81 / 821 66, telex 461154 PAL GO I, fax 0481 / 31 658.

● V večnem mestu Rimu pa Vam je na voljo HOTEL EMONA***, prav tako z vsem komfortom (kopalnica, telefon, radijski sprejemnik, barvna televizija, mini bar, klimatizacija), sprejelo pa Vas bo slovensko osebje. Rojaki imajo 15 % popusta. – HOTEL EMONA***, Via Statilia 23, 00185 ROMA, telefon 06 / 7027827 / 70227911, fax 06 / 7028787. – Pričakujemo Vas! – Lastnik obeh hotelov: Vinko Levstik.

● Dragi rojaki! Za Vašo SELITEV v domovino se Vam toplo priporočamo. – Obrnite se na naslov: Gebr. HORŽEN, Möbeltransporte, Herderstraße 36, D-40721 Hilden bei Düsseldorf. (Telefon 02 1 03 / 44 5 62). – Informacije dobite pisno ali po telefonu v slovenščini ali nemščini.

● RAČUNALNIKI: Sinclair 48 K DM 245,-. Vse vrste Commodore, Schneider, Atari RADIOAPARATI, AVTORADIO Hi-Fi. Razni stroji in orodje. Ekspozitni popust. – Jode Discount Markt, Schwanthaler str.1, 80336 München 2, BRD.

● PREVODI – Sodno zapriseženi prevajalec za nemščino mag. Slavko Kessler

vam uradno prevede vse vrste listin in strokovnih besedil. Telefon 80538 München, Liebigstr.10, tel.: 089 / 22 19 41, fax 089 / 29 16 16 27.

● V Frankfurtu, nedaleč od velesajma, Vas v restavraciji hotela FRANKENHOF, Lorbacherstr. 3, tel. in faks 069 738 00 18, postrežejo z izvrstnimi jedmi (tudi slovenskimi). Z nizkimi cenami in kvaliteto se priporočata Silvija in Tine Bibič.

● Prodajam visokoprtilično hišo 9 x 10 m z 48 arov zemlje za 75.000 DM, 5 km od Gornje Radgone in 1 km od glavne ceste Maribor - Plitvički Vrh 33. Informacije po telefonu: Franc Krevh, 089-3202532, München

● Prodajam enostanovanjsko hišo in 33 arov zemlje na Zbelovem 38 pri Poljčanah. Hiša je bila zgrajena leta 1960. Cena 75.000 DM. Mesarič Marija, Ob Železnici 37, Poljčane.

● Sem Slovenec srednjih let, dobrega srca, pošten, urejen, nekadilec, nealkoholik. Živim in zaposlen sem v Nemčiji. Želim spoznati zvesto Slovenko, ki ji poštenost nekaj pomeni, za skupno srečno prihodnost. Ponudbe pošljite na uredništvo Naše luči.

Šifra: KRUTA JE OSAMLJENOST.

● V Celju, v bližini mestnega središča prodajamo večjo, samostojno družinsko hišo, staro 21 let, koristne površine 280 m². V hiši je telefon, CK. Okoli hiše je cca 400 m² vrta. Primerna je za večjo družino ali poslovno dejavnost. Informacije tel.: 063 27 515.

● PRODAM dvostanovanjsko hišo v središču Prebolda, s pripadajočim zemljiščem.

Stanovanjski objekt je dvonadstropen (P + 2) s tlorisno površino 49,09 m², skupna površina je 122,70 m².

Telefon: 063 701 809, Ločica 50a, Polzela, Slovenija

● V Celju, v Vrnčevi ulici, prodajamo popolnoma adaptirano, delno novo opremljeno, takoj vseljivo enosobno stanovanje v III. nadstropju. Cena 40.000 DEM. Telefon: 0601-41-407 zvečer.

● Ob Dravi (10 km od Maribora) v Spodnjem Dupleku prodajam novo visokoprtilično hišo, prostorna za dve stanovanji, z vrtom. Cena 170.000 DEM. Informacije v Mariboru na naslovu: Vehor Trade, tel.: 062 222 376 ali v Münchnu tel.: 089 1679834.

● SATELITSKE ANTENE V SLOVENIJI Za vašo hišo v Sloveniji vam ponujamo kompletni evropski satelitski program. Strokovna izvedba - izvajamo tudi vse skupinske sisteme. Cena antene od 27.800 SIT navzgor. Zglasite se lahko na B-SAT, d.o.o., Telekomunikacije, Plorjanska 1, 68290 Selnica, Slovenija, tel.: 0608 82 792 ali na Satelliten Antennen Im - Export - Bertole I. Röntgen Str. 25, 35463 Fernwald Deutschland, •tel.: 06404 2643.

**Če potujete v München,
Vas pričakuje
HOTEL ERBPRINZ
Sonnenstr. 2, 80331 München 2
tel. 089 / 59 45 21
Družina Zupan**

preberite!

MALE OGLASE sprejema uredništvo "Naše luči", Poljanska cesta 2, 61000 Ljubljana, do 5. v mesecu pred naslednjo številko. Oglasi smejo obsegati največ 100 besed. Za vsebino oglasov uredništvo ne odgovarja. Uredništvo posreduje le naslov oglaševalca, na druga vprašanja glede malih oglasov ne odgovarja. Kdor hoče zvedeti za naslov oglaševalca, naj pošlje v pismu, v denarju ali v mednarodnih poštinih kuponih pristojbino za dvoje pisem za tujino.

vsaj majčkeno se nasmejčkajte!

"Tako, pa sva se skopala brez mamine pomoči," reče očka ponosno.

"Veš, očka, ampak mamica mi pred kopanjem vedno sezuje čevlje," ga popravi mali.

- Veš, žena, saj bi ti kupil kilogram jagod, pa bom raje počakal, da bo cena padla.

- Pa mi kupi čevlje, saj jih še bolj potrebujem.

- En kilogram češenj, prosim!

- Sinoči se mi je sanjalo o vaši ženi.

- In kaj vam je rekla, dragi sosed?

- Nič, niti besede.

- Potem ni bila ona.

- Drago, kje pa si dobil to lepo žogo?

- Alenka mi jo je podarila, mami.

- In kaj je rekla?

- Nič, samo tullila je.

- Boris, ko boš očetu pokazal

- Ali lahko vzamem žogo, gospod Kovač?

svoje spričevalo, bo od žalosti posivel!

- To bo tega vesel, gospod učitelj. Veste, zdaj je čisto plešast.

- Vaša nova vrstna hiš pa mora biti zelo ozka.

- Od kod pa to veste?

- Ker vaš pes ne maha z repom od leve na desno, temveč od zgoraj navzdol.

V vaški gostilni so gostu servirali na vrtu, pa se mu je majhen piščanec kar naprej motal okrog nog. Gost mu je zagrozil:

- Izgini, če ne te bom naročil!

- Nikakor ne smete piti pivo na prazen želodec!

- To se mi sploh ne more zgoditi, ker vedno najprej zvrnem en vinjak.

- Kaj misliš, kako dolgo bi zdržal brez vode?

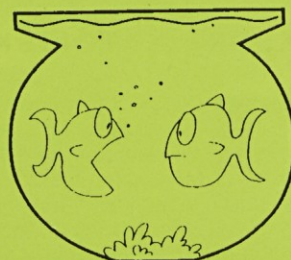
- Vse življenje, če bi imel dovolj piva!

Na dvorišču srednjeveškega gradu. Vodič turistom:

- Tu je štiristo let star vodnjak.

- Čudno, pripomni turist, voda se mi zdi čisto sveža.

- Kaj je to sneg, očka?

- Sine, glej da prideš domov iz vojske s kakšno zvezdo!

- Očka, zakaj bi drugo pripekljal, saj me bo Micka zagotovo čakala.

Prodajni agent vpraša gospodinjco:

- Ali bi morda hoteli kupiti spalno vrečo?

- O, hvala lepa. Z eno vrečo sem že poročena!

- Marta, le kaj naj rečem svojemu možu, ki včasih zahrepeni po svoji prejšnji ženi?

- Reci mu, da premišljuješ o bodočem možu!

- Vse je polno, razen če prisedete k tej mizi!

SLOVENSKE KATOLIŠKE ŽUPNIJE PO EVROPI**ANGLIJA****LONDON SW9 OLS, 62, Offley Road**, tel. + faks 0171 - 735 - 6655, *Stanislav Cikaneč***AVSTRIJA****A-1050 WIEN, Einsiedlergasse 9-11**, tel. 1-544 2575, *Anton Štekl***A-8020 GRAZ, Mariahilferplatz 3**, tel. 0316 - 91 31 69 - 37, *p. mag. Janez Žnidar***A-4053 HAID b. Ansfelden, Kirchenstraße 1**, tel. 07229 - 88 3 56 - 3 (ob petkih popoldne in ob sobotah), *Ludvik Počivavšek***A-6800 FELDKIRCH / Vorarlberg, Herrengasse 6**, tel. 05522 - 73100 34850, *Janez Žagar***A-9800 SPITTAL / Drau, Fridtjof-Nansen-Str. 3****BELGIJA****B-3630 EISDEN, Guill. Lambert laan 36**, tel. 089 - 76 22 01, *Vinko Žakelj***B-6200 CHÂTELINEAU, 10, rue de la Revolution**, tel. 071 - 39 73 11, *Kazimir Gaberc***FRANCIJA****F-92320 CHATILLON, 3, Impasse Hoche**, tel. 1-42 - 53 64 43, faks 1-42 53 56 70, *prelat Nace Čretnik, Silvo Česnik, Martin Retelj***F-57710 AUMETZ, 9, rue Saint Gorgon**, tel. 82 91 85 06, *Anton Dejak***F-57800 MERLEBACH, 14, rue du 5 Decembre**, tel. 87 81 47 82, *Jože Kamin***F-06300 NICE, 17, rue de Sospel**, tel. 93 56 66 01, *Franjo Pavalec***HRVAŠKA****41090 ZAGREB, Vrapčanska 114, Andrej Urbančl, CM**, tel. 041 - 156 573**ITALIJA****SLOVENIK, I-00178 ROMA, Via Appia Nuova 884**, tel. 06 - 718 47 44, faks 06 - 718 72 82, *msgr. dr. Maksimilijan Jezernik***MILANO: msgr. dr. Oskar Simčič, Corte S. Ilario 7, 34100 Gorizia**, tel. 481 - 32 123**NEMČIJA****D-10829 BERLIN, Kolonnenstr. 38**, tel. 030 - 784 50 66, fax 030 - 788 33 39, *Martin Horvat*, tel. 030 - 788 19 24**D-46149 OBERHAUSEN, Oskarstr. 29**, tel. 0208 - 64 09 76, *Janez Pucelj*, tel. + faks 0208 - 644 277, *Stanislav Čeplak*, diakon**D-50674 KÖLN, Moltkestr. 119 - 121**, tel. 02 21 - 52 37 77, *Martin Mlakar***D-60596 FRANKFURT, Holbeinstr. 70**, tel. 069 - 63 65 48, *Janez Modič***D-68159 MANNHEIM, A 4, 2**, tel. 06 21 - 28 5 00, *Bogdan Saksida***D-85055 INGOLSTADT, Feldkirchner Str. 81**, tel. 08 41 - 59 0 76, *Stanislav Gajšek*, tel. + faks 0841 - 92 06 95**D-70184 STUTTGART, Stafflenbergstr. 64**, tel. 07 11 - 23 28 91, *Janez Šket*, tel. + faks 07 11 - 2 36 13 31**D-72764 REUTLINGEN, Krämerstr. 17**, tel. 07 121 - 45 2 58, faks 07121-47227 *Janez Demšar*, Urbanstraße 21, D-72764 Reutlingen, tel. 07 121 - 44 7 89**D-86199 AUGSBURG, Klausenberg 7c**, tel. 08 21 - 97 9 13, *Jože Bucik***D-89073 ULM, Olgastraße 137**, tel. 07 31 - 27 2 76, *Jože Bucik, voditelj dr. Marko Dvorak***D-80538 MÜNCHEN, Liebigstr. 10**, tel. 089 - 22 19 41, *Marjan Bečan***NIZOZEMSKA****B-3630 EISDEN, Guill. Lambert laan 36**, 089 - 76 22 01, *Vinko Žakelj***ŠVEDSKA****S-411 38 GÖTEBORG, Parkgatan 14**, tel. +faks +46 (0)31 711 54 21, *Zvone Podvinski***ŠVICA****CH-8052 ZÜRICH, Schaffhauser Str. 466**, Postfach 771, tel. 01 - 301 31 32, faks 01 - 303 07 88, *p. Robert Podgoršek*, Seebacherstr. 15, Postfach 521, CH-8052 Zürich, tel. 01 - 301 44 15**CH-4500 SOLOTHURN, Kapuzinerstr. 18**, tel. 065 - 22 71 33, *p. Damijan Frlan*